

medewerker. Uw partner heeft een dochter uit een vorige relatie, die momenteel bij uw schoonmoeder verblijft in Colombia, meerbepaald in Quinchia.

In 2021 deden jullie mee met de nationale staking waarbij jullie hielpen met de logistiek. U kreeg tijdens en na de staking bedreigingen dat ze u gingen vermoorden. Rond augustus 2021 stopten de bedreigingen. Sinds maart 2023 startte de campagne voor kandidaat-burgemeester G.(...) V.(...) in de stad Tuluà. U en uw partner gingen naar vergaderingen die georganiseerd werden in zijn boerderij. Uw partner ging al vanaf maart naar deze vergaderingen en dit maandelijks, u ging naar zo een drie vergaderingen in juli en augustus. Uw partner hielp op deze vergaderingen om te zorgen dat mensen op de juiste plaats zaten en info kregen. Jullie praatten met de mensen in het dorp zodat ze gingen stemmen voor V.(...) en plakten affiches op in het dorp. Begin september 2023 startten de rechtstreekse bedreigingen door leden van La Oficina omwille van jullie politieke activiteiten. Zo werd u verschillende keren bedreigd toen u van het werk kwam, van de bus afstapte of samen met uw partner op pad was. Uw bedreigers waren altijd met de motor en droegen een helm. Ze scholden u uit, stampten u, bedreigden u met de dood, noemden u een verrader en richtten hun wapens op jullie. Een keer werden ook de ramen van jullie huis ingeslagen. Op een van de vergaderingen van G.(...) V.(...) begin september vond er ook een aanslag plaats. Er passeerden enkele mannen die toen de boerderij in brand staken met geweschoten. Doorheen deze periode kreeg u ook twee dreigbrieven van La Oficina in uw brievenbus. In november 2023 diende u uw ontslag in en op 2 december 2023 praatte u met E.(...) A.(...), het raadslid van de conservatieve partij van G.(...) V.(...). Hij raadde u aan te vertrekken aangezien het heel onveilig was. U vertrok uit Colombia op 7 december 2023 en kwam aan in België op 9 december 2023.

Uw partner bleef in Colombia. Na uw vertrek werd zij twee keer bedreigd. Eind december kwamen er mannen naar jullie huis en in januari benaderden er haar mannen toen ze haar werk verliet. Ze vroegen naar u en zeiden dat als u niet tevoorschijn ging komen, ze haar gingen vermoorden. Ze gaven haar de tijd tot eind februari aangezien toen G.(...) V.(...) officieel begon als burgemeester. Ze probeerde een klacht in te dienen maar de politie wou deze niet neerschrijven omdat het niet gericht was tegen de guerrilla. Uw partner nam rond die periode de beslissing om ook te vertrekken uit Colombia en diende haar ontslag in op 12 februari 2024. Samen met haar kind vertrok ze op die dag naar haar moeder. Op 18 februari 2024 vertrok ze uit Colombia en op 19 februari 2024 kwam ze aan in België. Jullie dienden samen een verzoek in om internationale bescherming op 14 maart 2024.

Bij terugkeer naar Colombia vrezden jullie dat leden van La Oficina jullie zullen vermoorden.

Ter ondersteuning van uw verzoek leggen jullie volgende documenten neer:

Jullie beide paspoorten en identiteitskaarten

Certificaten van jullie opleidingen en werk en arbeidscontracten

Documenten van de Slachtoffereenheid over ontheemding

Zeven dreigbrieven

Verschillende artikels en facebookberichten over de situatie in Tuluà

o U verstuurde na het persoonlijk onderhoud twee mails op 19 en 21 december 2024 met jullie vliegtickets en een kopie van bijlage 26 van uw partner D.(...) R.(...) G.(...).

B. Motivering

U maakt géén elementen kenbaar waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken. Het CGVS stelt evenmin dergelijke noden vast. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend.

Uw asielaanvraag is niet aannemelijk omwille van onderstaande redenen:

Jullie kunnen niet aannemelijk maken dat jullie politiek actief waren en meehielpen aan de kiescampagne van

- Er is geen enkel bewijs of ondersteunend document dat jullie ooit politiek actief waren of hulp boden aan de kiescampagne van G.(...) V.(...). Zo zouden jullie uitgenodigd zijn op privévergaderingen met raadsliden en leiders, zijn er afspraken gemaakt over jullie taken als vrijwilligers, hebben jullie logistieke hulp geboden en in het openbaar affiches opgehangen etc. (CGVS, p. 10,19; CGVS vrouw, p.11). U bent naar drie

vergaderingen geweest in juli en augustus, en uw partner is vanaf maart maandelijks naar zo een vergadering geweest. Dat er van dit alles **geen enkel bewijs** is (berichten over het materiaal of transport, andere communicatie, foto's, facturen etc.), is niet aannemelijk. Jullie verklaring voor het ontbreken van bewijsmateriaal is dat het een volledig verborgen campagne was. Alles gebeurde in het geheim waardoor er geen foto's mochten genomen worden (CGVS, p.10,18,19,23; CGVS vrouw p.15). Ten eerste staan er op G.(...) V.(...)’ facebookpagina veel foto's van momenten waarop hij met mensen in gesprek gaat, vergaderingen organiseert en presentaties doet (document 3 Blauwe map). Het blijkt dus uit deze foto's dat niet alles van de campagne in het geheim werd gedaan. Ten tweede is het voeren van een verkiezingscampagne een complexe zaak en is het onmogelijk dat hier geen enkel bewijs van zou bestaan, zeker wanneer jullie meehielpen met de logistiek ervan. Ten derde verklaart uw partner dat de campagne is begonnen met een publieke vergadering op een open plaats in Tuluá, waarop werd besloten wie er allemaal op de kieslijst zou staan (CGVS vrouw, p.15). Dat staat natuurlijk haaks op de door u beweerde geheimhouding.

- Zelfs indien zou worden aangenomen dat de campagne van V.(...) in het striktste geheim georganiseerd werd zou het niet geloofwaardig zijn dat jullie werden uitgenodigd op de privévergaderingen. Jullie waren immers geen lid van de partij (CGVS, p.19; CGVS vrouw, p.15), en bijgevolg buitenstaanders. Jullie zouden omwille van persoonlijke banden met E.(...) A.(...) naar de vergaderingen mogen, maar ook dit kunnen jullie niet aannemelijk maken (zie onder).

- Jullie verklaringen over deze vergaderingen en jullie politieke activiteiten zijn heel beperkt, vaag en blijven algemeen. U zou geluisterd hebben naar al de ideeën en gesproken hebben met anderen zodat de campagne “verder gezet ging worden” (CGVS, p.12,18-19). U zegt eerst dat u zich bezig hield met de logistiek (CGVS, p.20), maar zegt daar al snel bij “Er was niet veel logistiek.” (CGVS, p.23). Uw partner zou ook geholpen hebben met de logistiek op de vergaderingen. Gevraagd om uit te leggen wat dat precies inhield komt ze niet verder dan mensen op de juiste plaats zetten tijdens de vergadering, affiches verdelen en spreken met mensen (CGVS, p.11,14). Ze zou ook affiches hebben ophangen op openbare plaatsen (CGVS vrouw, p. 14). Van personen die maanden lang deze campagne ondersteunden en logistieke hulp gaven, mag echter redelijk verwacht worden dat hierover meer gedetailleerde verklaringen kunnen gegeven worden. Dat jullie heel algemeen blijven en weinig details geven, getuigt niet van doorleefdheid en doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van jullie politieke ondersteuning aan de campagne.

- Bovendien is er ook een tegenstrijdigheid in uw verklaringen over deze vergaderingen die jullie zouden hebben bijgewoond. Eerst zegt u dat de hele campagne in het geheim gebeurde en dat er nooit politie aanwezig was (CGVS, p.19). Later zegt u dat er op die vergaderingen ook politie aanwezig was (CGVS, p.24). Zo een tegenstrijdigheid doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw aanwezigheid op deze vergaderingen.

U maakt niet aannemelijk dat u G.(...) V.(...)en E.(...) A.(...) goed kende.

- Jullie leggen **geen enkel bewijs neer** waaruit blijkt dat jullie G.(...) V.(...)en E.(...) A.(...) persoonlijk kenden. Dit is niet aannemelijk aangezien u zegt heel goed bevriend te zijn met V.(...)(CGVS, p.18; CGV vrouw, p.15) en wekelijks zou gesproken hebben met Ávila die u op de hoogte hield van alles en u ook informeerde over de vergaderingen (CGVS, p.11,19). Dat jullie geen enkel bewijs kunnen voorleggen dat dit staft, is niet aannemelijk.

- Ook hier kan er enkel gekeken worden naar jullie verklaringen, die in dit geval heel beperkt zijn. Zo verwijst u telkens maar naar één en hetzelfde gesprek met waarin hij u zou gezegd hebben te vluchten (CGVS, p.10,11,12,22). U zou echter een of twee-wekelijks met elkaar gesproken hebben, toch blijft u hier algemeen en vaag over en mag er redelijk verwacht worden dat u meer details kan geven indien u werkelijk goede vrienden was en wekelijks sprak over deze blijkbaar zeer risicovolle campagne (CGVS, p.19).

Het is ongeloofwaardig dat jullie vanaf september 2023 meerdere keren bedreigd zijn geweest.

- Er is **geen enkel bewijs** van de door jullie beweerde vervolgingsfeiten. Het enige bewijsstuk dat jullie neerleggen zijn zeven dreigbrieven van verschillende groeperingen zoals Aguilas Negra, La Oficina de Tuluá, MAGO. Twee daarvan zouden jullie persoonlijk in jullie brievenbus gehad hebben (stukken 2 en 3), de rest daarvan vonden jullie op het internet. Deze brieven werden echter aan alle bewoners van Tuluá gegeven en zijn niet persoonlijk gericht naar jullie. U zegt ook zelf dat u niet werd bedreigd met brieven (CGVS, p.8-9; CGVS vrouw, p.18).

Aangezien er geen enkel bewijsstuk is voor jullie persoonlijk beweerde vervolgingsfeiten, kan er enkel gekeken worden naar jullie verklaringen, maar deze zijn niet aannemelijk en tegenstrijdig.

- Het is niet aannemelijk dat ze constant zouden gedreigd hebben u te vermoorden, maar u telkens lieten gaanen niets deden. Bovendien zouden ze geweten hebben waar u woonde en werkte, maar zijn ze u nooit op deze plaatsen komen zoeken toen u nog in Colombia was. Ook familieleden of vrienden zijn nooit benaderd geweest door hen, terwijl La Oficina ook hun informatie zou gehad hebben (CGVS, p.11,12,13; CGVS vrouw, p.19). Uw partner bleef voor haar vertrek een week bij haar moeder in Quinchia, daar had ze geen problemen. Zelf verklaart ze ook dat La Oficina nooit bij haar moeder zou komen om jullie te zoeken (CGVS, p.19). Ook na jullie vertrek hebben jullie niets meer gehoord dat La Oficina nog op zoek zou zijn naar jullie (CGVS vrouw, p.11,13, 19).

- Het is niet aannemelijk dat de bedreigingen enkel geuit werden tegen u persoonlijk, en niet tegen uw partner, aangezien jullie beiden zouden meegewerkt hebben aan de kiescampagne. Uw partner zou zelfs naar meer vergaderingen dan u geweest zijn en had dus meer kans om gezien te worden als een medestander van G.(...) V.(...)en zijn partij (CGVS vrouw, p.11). La Oficina zou weten dat jullie sympathisanten en logistieke helpers waren van de campagne van G.(...) V.(...)aangezien jullie aanwezig waren op een vergadering midden maart 2023, toen ze de raadsleden gingen verkieszen (CGVS vrouw, p.15). U was echter alleen maar aanwezig op drie geheime vergaderingen op de finca van V.(...) rond juli en augustus (CGVS vrouw, p.11), waardoor het niet aannemelijk is dat ze u zouden linken aan de campagne van G.(...) V.(...). Ze zouden eerder uw partner linken die wel aanwezig was tijdens die publieke bijeenkomst, maar jullie verklaren beiden dat de bedreigingen in de eerste plaats op u gericht waren. Gevraagd waarom uw partner niet eerst persoonlijk werd bedreigd, verklaart u dat dat was omdat u rechtstreeks naar G.(...) V.(...)ging en zei wat er aan de hand was (CGVS, p.16). Later verklaarde u echter dat u nooit persoonlijk met V.(...)praatte (CGVS, p.22). Deze tegenstrijdige verklaring zorgt er mee voor dat uw uitleg waarom eerst enkel u bedreigd werd, niet aannemelijk is.

- Het is niet aannemelijk dat uw partner eind december bij jullie thuis werd benaderd door leden van La Oficina die naar u vroegen, maar dat ze gewoon buiten bleven staan aan de deur en niet het huis controleerden of u er al dan niet was (CGVS vrouw, p.10).

- Jullie legden **tegenstrijdige** verklaren af over twee essentiële gebeurtenissen. De eerste gebeurtenis gaat over een ingeslagen raam midden september 2023. U zegt dat u toen thuis was, maar de daders niet had gezien (CGVS, p.13,16,24). U verklaart dat er geen andere momenten waren waarop leden van La Oficina naar uw huis kwamen toen u thuis was (CGVS, p.13). Uw partner zegt echter dat ze wel degelijk naar jullie huis zijn gekomen en u persoonlijk bedreigd zouden hebben toen (CGVS vrouw, p. 9,17). Dat jullie over zo een belangrijk vervolgingsfeit tegenstrijdige verklaringen afleggen, doet afbreuk aan de geloofwaardigheid ervan. Indien uw raam werkelijk werd ingeslagen, wat niet is aangetoond, kan u bovendien niet aantonen dat dit door leden van La Oficina gebeurde en dit persoonlijk naar u gericht was. De tweede gebeurtenis waar jullie verklaringen elkaar tegenspreken is de al dan niet gebeurde aanslag op een vergadering van G.(...) V.(...)op zijn finca waar jullie beiden aanwezig waren. U zegt dat er daar een aanslag plaatsvond en dat er door geweerschoten van leden van La Oficina er een brand ontstond (CGVS, p.14,17-18,24-25). Uw partner zegt hier echter niets over; alle vergaderingen konden veilig doorgaan (CGVS vrouw, p.12). Pas wanneer ze geconfronteerd wordt met uw antwoord zegt ze dat er ooit een schietincident kon geweest zijn, maar dat ze het zich niet meer kan herinneren (CGVS vrouw, p.17). Het is redelijk frappant dat zo een gebeurtenis niet onthouden zou worden.

- Het is niet aannemelijk dat u maar zo weinig details kan geven over de beweerde vervolgingsfeiten ondanks dat u ontelbaar keren zou zijn bedreigd en ook uw partner bij jullie thuis doodsb bedreigingen zou ontvangen hebben (CGVS, p.11-13; CGVS vrouw, p.10). Er mag verwacht worden dat indien jullie werkelijk met de dood werden bedreigd op straat of in jullie huis (in het geval van uw partner), dat jullie daar specifieke en eenduidig over kunnen zijn, hetgeen ontbreekt in jullie verklaringen. Jullie kregen verschillende keren de kans om extra details te geven en situaties uit te leggen, maar jullie verklaringen blijven vaag en algemeen (CGVS, p.10,11,12,13,14; CGVS vrouw, p.9,10,14).

- Het is niet aannemelijk dat u vanaf september 2023 bijna om de twee dagen werd bedreigd, en dit maandenlang, maar pas vertrok op 7 december 2023 (CGVS, p.24). Bovendien dient u pas een verzoek in om internationale bescherming op 7 maart 2024, drie maanden na uw aankomst hier. Dit stelt vragen bij de vrees die u koesterde. Ook uw partner vertrok pas op 18 februari 2024, terwijl zij ook bedreigingen ondervond vanaf september 2023 (CGVS, p.14; CGVS vrouw, p.10).

Het is niet aannemelijk dat wanneer de bedreigingen startten in september 2023, u geen doorgedreven pogingen deed om hulp of bescherming in te roepen

- Het is niet aannemelijk dat jullie tijdens jullie logistieke werk voor de partij nooit veiligheidsmaatregelen zouden genomen hebben of dat de partij jullie hierin niet ondersteunde (CGVS, p.22; CGVS vrouw, p.16-17). Zo plakten jullie affiches op in het openbaar (CGVS vrouw, p.11) en praatten jullie met mensen (CGVS, p.18-19). Jullie werden vroeger al eens bedreigd geweest naar aanleiding van jullie logistieke hulp op de nationale staking in 2021 en waren op de hoogte van de bedreigingen die geuit werden naar sympathisanten van de conservatieve partij van V.(...)(CGVS, p.11,22,23) Dat jullie dan helemaal niets deden om jullie zelf tijdens dit werk te beschermen, is opmerkelijk en niet aannemelijk.

- U zou naar aanleiding van de bedreigingen gaan praten zijn met G.(...) V.(...)(CGVS, p.17,19), maar later geeft u toe dat u eigenlijk nooit gepraat heeft met hem (CGVS, p.22) of met de conservatieve partij over jullie problemen. Jullie zeggen dat iedereen op de hoogte was van al die bedreigingen en dat jullie daarom niets zeiden (CGVS, p.23). Bovendien zou de partij enkel haar kandidaten kunnen beschermen en zou ze niets doen voor jullie (CGVS vrouw, p.9). Dit gebrek aan reactie op ernstige bedreigingen is weinig realistisch. U zou wel raad gevraagd hebben aan E.(...) Avila maar hij zou gezegd hebben dat u het zelf zou moeten bekijken en beter zou vertrekken (CGVS, p.11,22). Het is niet aannemelijk dat een raadslid dat pleitte voor meer veiligheid dit als enige antwoord zou zeggen tegen vrienden en vrijwilligers van de partij.

- Het is niet aannemelijk dat jullie nooit een klacht neerlegden toen jullie beiden bedreigd werden in Colombia. U zou pas na uw vertrek en toen uw partner bedreigingen kreeg haar hebben gezegd een klacht neer te leggen. Deze klacht zou niet neergeschreven geweest zijn omdat het niet gericht was tegen de guerrilla (CGVS, p.11,14,18,; CGVS vrouw, p.9,10,16). Er mag redelijk verwacht worden dat jullie zich niet zo snel zouden neerleggen hierbij en naar andere instanties zouden gaan waaronder de Personeria, Procuradoria of hulp vragen bij een advocaat. Maar jullie ondernamen geen andere pogingen om hulp of bescherming te krijgen (CGVS, p.18; CGVS vrouw, p.16). Bovendien is het niet aannemelijk dat jullie dit niet zouden laten weten aan G.(...) V.(...)of anderen van de partij. Indien de politie jullie klacht niet zou opgeschreven hebben omwille van deze reden, zou dit betekenen dat jullie oneerlijk werden behandeld omwille van politieke redenen. Hier zouden G.(...) V.(...)en de conservatieve partij natuurlijk de nodige belangstelling voor hebben gehad. Dat jullie hen op geen enkel moment hierover hebben ingelicht, is niet aannemelijk.

Uit bovenstaande vaststellingen volgt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een gegronde vrees voor vervolging heeft zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie noch dat u een reëel risico op ernstige schade loopt zoals bepaald in artikel 48/4 §2 a) of b) van de Vreemdelingenwet.

Jullie neergelegde documenten kunnen deze beslissing niet ombuigen.

- Jullie paspoorten en identiteitskaarten tonen jullie identiteit en nationaliteit aan, hetgeen niet betwist wordt door het CGVS (stuk 5).

- Certificaten van jullie opleidingen en arbeidscontracten van jullie werk zijn niet relevant voor jullie verzoek om internationale bescherming (stuk 6 en 7)

- Tijdens het onderhoud verwees u ook naar twee Facebook-pagina's van Pacto Historico Juvenil en Juventud Humana Bogota en naar een YouTube-video van G.(...) V.(...). Deze facebookpagina's en de video gaan niet over uw beweerdde vervolgingsfeiten en kunnen de beslissing niet ombuigen (stuk 8).

- De documenten van de Slachtoffereenheid over ontheemding tonen louter aan dat jullie zich registreerden als slachtoffer van gedwongen verplaatsing en dat jullie verhuisden in 1999 en 2000 omwille van een conflict in Colombia (stuk 1). Ze tonen de door jullie beweerdde feiten en vluchtaanleiding niet aan, en kunnen de beoordeling niet ombuigen.

- De zeven dreigbrieven werden hierboven al besproken (stuk 2).

- Jullie legden ook verschillende artikels en facebookberichten neer over de situatie in Tuluà (stuk 4). Deze gaanechter over de algemene problematiek en niet over jullie persoonlijke problemen.

- U verstuurde na het persoonlijk onderhoud twee mails op 19 en 21 december 2024 met jullie vliegtickets en een kopie van bijlage 26 van uw partner D.(...) R.(...) G.(...)(stuk 9). Ook deze kunnen de beoordeling niet ombuigen.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in Colombia het afgelopen decennium opmerkelijk verbeterd is. De veiligheidspolitiek die gevoerd werd door president Uribe en voortgezet werd door president Santos heeft zijn vruchten afgeworpen. Colombia werd een veiliger land. De rebellengroeperingen (FARC-EP en ELN) werden naar de rurale gebieden in de periferie van Colombia verdreven en de paramilitairen werden ontwapend. Op 30 november 2016 werd het vredesakkoord dat werd afgesloten met de FARC-EP geratificeerd door het Colombiaanse congres. Dit vredesbestand had een spectaculaire daling van het geweld gericht tegen burgers tot gevolg. Het aantal burgerslachtoffers bereikte eind 2016 het laagste niveau in 42 jaar en tot op heden wordt er nog steeds vooruitgang geboekt wat betreft de implementatie van dit vredesakkoord.

Ondanks het vredesakkoord en de sterke daling van het geweld bleef het intern gewapend conflict onder president Duque (2018-2022) in bepaalde regio's voortduren. Zo blijkt uit de beschikbare informatie dat de gebieden die voorheen aan het FARC-EP toebehoorden ingepalmd worden door andere groeperingen, zoals het ELN, dissidenten van de FARC-EP, maar ook door de georganiseerde misdaad. Ook de activiteiten van de opvolgers van de paramilitaire groeperingen zouden sinds de ondertekening van het vredesakkoord opnieuw uitgebreid zijn. Sinds 2020 is er een toename in de versnippering van gewapende groeperingen en georganiseerde misdadagroepen. Hierdoor komt het vaker tot conflicten tussen deze verschillende groepen die meer territoriale controle over strategische gebieden willen. De pandemie heeft deze situatie nog verder versterkt.

In augustus 2022 kwam de linkse president Gustavo Petro aan de macht. Hij beloofde sterk in te zetten op de uitvoering van het vredesakkoord en nieuwe vredesonderhandelingen op te starten met alle gewapende groeperingen. Op 30 augustus 2022 diende hij zijn Paz Total (Totale Vrede) in bij het Congres. Het doel ervan is om via het onderhandelen van gelijktijdige wapenstilstanden met verschillende gewapende en criminele groeperingen, en vervolgens via het verlenen van gerechtelijke amnestie en andere voordelen, een permanente ontwapening en een verbetering van de veiligheidssituatie in Colombia te bekomen. Dit werd goedgekeurd door het Congres. Eind 2022 startten de onderhandelingen met acht verschillende soorten gewapende groeperingen. Het gaat allereerst om de twee rebellengroeperingen, het ELN en de EMC. Daarnaast vatte de regering gesprekken aan met de andere gewapende groeperingen zoals onder meer de Clan del Golfo. Met het ELN bereikten de Colombiaanse autoriteiten in 2023 de meeste vooruitgang.

Zowel uit de "UNHCR International Protection Considerations with Regard to People Fleeing Colombia" van augustus 2023, beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/64cb691c4.html> als uit de COI Focus Colombia: veiligheidssituatie van 20 november 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_colombia_veiligheidssituatie_20231120.pdf of <https://www.cgvs.be/nl> als uit de EUAA: Colombia Country Focus van december 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_12_EUAA_COI_Report_Colombia_Country_focus.pdf blijkt duidelijk dat het geweldsniveau, de aard van het geweld en de impact van het geweld in Colombia regionaal erg verschillend zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren de veiligheidssituatie in Colombia. Uit de beschikbare informatie blijkt dat slechts een beperkt aantal departementen te kampen heeft met een gewapend conflict.

Zo is er sprake van gewapend conflict tussen de verschillende rebellengroeperingen en de opvolgers van de paramilitaire groeperingen onderling en in mindere mate ook met de Colombiaanse autoriteiten. Deze verschillende gewapende conflicten concentreren zich op het **platteland** en in afgelegen rurale gebieden in Norte de Santander, Arauca, Antioquia, Cauca, Nariño, Chocó, Putumayo, Valle del Cauca en Caquetà. Het bestaan van een gewapend conflict in deze departementen brengt echter niet automatisch een reëel risico op het lijden van ernstige schade ten gevolge van willekeurig geweld in hoofde van de burgerbevolking met zich mee. De geconsulteerde bronnen spreken van een beperkt aantal burgerslachtoffers ten gevolge van willekeurig geweld in deze regio's.

De situatie in deze departementen wordt vaak gekenmerkt door gevechten tussen gewapende groeperingen onderling en confrontaties tussen overheidstroepen en gewapende groeperingen alsook gewelddadige incidenten zoals doelgerichte moorden, bedreigingen, bloedbaden (massacres) en het gebruik van landmijnen. De bevolking wordt hierdoor blootgesteld aan geweld, afpersing, restricties van de bewegingsvrijheid, gedwongen rekrutering, confinement en illegale activiteiten. Het geweld zorgt ook voor een groot aantal intern ontheemden. Er is een toename van zowel territoriale als sociale controle van de

niet-statelijke gewapende groeperingen over bepaalde gebieden hetgeen het directe gevolg is van een afwezigheid van de staat in deze delen van het land. Echter, uit de geraadpleegde bronnen blijkt evenzeer dat de toename van controle en het daarmee gepaard gaande geweld, in de vorm van bloedbaden ('massacres'), moorden en aanvallen op sociale leiders en mensenrechtenactivisten, voornamelijk doelgericht is hetgeen geen uitstaans heeft met artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Ook **gemeenrechtelijke criminaliteit**, zoals afpersing, komt voor. Dit gemeenrechtelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Hoewel een aantal stedelijke gebieden of gemeentelijke hoofdsteden van bovenstaande departementen beïnvloed worden door bovengenoemd geweld, blijkt uit de beschikbare informatie niet dat er in de (groot)steden en overige regio's van Colombia sprake is van een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c) Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Het geweld aldaar wordt voornamelijk gepleegd in het kader van illegale praktijken en criminele (economische) activiteiten, waaronder interne afrekeningen tussen georganiseerde misdaadgroepen, ontvoeringen, drugshandel en afpersingen. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld gevisieerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in Colombia is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

Het CGVS erkent dat de situatie in Colombia problematisch is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie van de verzoeker, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. De Commissarisgeneraal beschikt echter over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na een grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er geen zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in Colombia een reëel risico lopen om slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

De bestreden beslissing luidt in hoofde van de tweede verzoekende partij (verzoekster) als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Colombiaanse nationaliteit te bezitten. U bent geboren in San Pedro op (...) 1997. U studeerde af in de milieutechnologie en werkte voor vier jaar tot aan uw vertrek als administratief medewerker in een aannemersbedrijf in de energiesector. U heeft een dochter M.(...) F.(...) R.(...), samen met uw ex-partner E.(...) F.(...) Q.(...). U woonde doorheen uw leven op verschillende plaatsen zoals Buga La Grande, Tuluà en San Pedro, altijd in het departement Valle del Cauca. Sinds april 2021 bent en leeft u samen met uw huidige partner M.(...) S.(...) G.(...) O.(...)(CG-nummer (...) en O.V.- (...)). Wat betreft de elementen op basis waarvan u een verzoek tot internationale bescherming hebt ingediend verwijst het CGVS naar het beschreven feitenrelaas in de beslissing van uw partner M.(...) S.(...) G.(...) O.(...)(zie ook hieronder):

"U verklaart de Colombiaanse nationaliteit te bezitten. U bent geboren in Cali op (...) 1996. U studeerde af als technoloog in de landbouw en u werkte voor verschillende bedrijven in de sector van hernieuwbare energie. Sinds april 2021 bent en leeft u samen met uw partner D.(...) R.(...) G.(...)(CG-nummer (...) en O.V.(...)). In januari 2023 verhuisden jullie naar San Pedro waar jullie tot aan jullie vertrek verbleven. Zij werkte tot aan haar vertrek uit Colombia vier jaar lang voor een aannemersbedrijf in de energiesector als administratief medewerker. Uw partner heeft een dochter uit een vorige relatie, die momenteel bij uw schoonmoeder verblijft in Colombia, meerbepaald in Quinchia.

In 2021 deden jullie mee met de nationale staking waarbij jullie hielpen met de logistiek. U kreeg tijdens en na de staking bedreigingen dat ze u gingen vermoorden. Rond augustus 2021 stopten de bedreigingen. Sinds maart 2023 startte de campagne voor kandidaat-burgemeester G.(...) V.(...) in de stad Tuluà. U en uw partner gingen naar vergaderingen die georganiseerd werden in zijn boerderij. Uw partner ging al vanaf maart naar deze vergaderingen en dit maandelijks, u ging naar zo een drie vergaderingen in juli en augustus. Uw partner hielp op deze vergaderingen om te zorgen dat mensen op de juiste plaats zaten en info kregen. Jullie

praatten met de mensen in het dorp zodat ze gingen stemmen voor V.(...) en plakten affiches op in het dorp. Begin september 2023 startten de rechtstreekse bedreigingen door leden van La Oficina omwille van jullie politieke activiteiten. Zo werd u verschillende keren bedreigd toen u van het werk kwam, van de bus afstapte of samen met uw partner op pad was. Uw bedreigers waren altijd met de motor en droegen een helm. Ze scholden u uit, stampten u, bedreigden u met de dood, noemden u een verrader en richtten hun wapens op jullie. Een keer werden ook de ramen van jullie huis ingeslagen. Op een van de vergaderingen van G.(...) V.(...) begin september vond er ook een aanslag plaats. Er passeerden enkele mannen die toen de boerderij in brand staken met geweschoten. Doorheen deze periode kreeg u ook twee dreigbrieven van La Oficina in uw brievenbus. In november 2023 diende u uw ontslag in en op 2 december 2023 praatte u met E.(...) A.(...), het raadslid van de conservatieve partij van G.(...) V.(...). Hij raadde u aan te vertrekken aangezien het heel onveilig was. U vertrok uit Colombia op 7 december 2023 en kwam aan in België op 9 december 2023.

Uw partner bleef in Colombia. Na uw vertrek werd zij twee keer bedreigd. Eind december kwamen er mannen naar jullie huis en in januari benaderden er haar mannen toen ze haar werk verliet. Ze vroegen naar u en zeiden dat als u niet tevoorschijn ging komen, ze haar gingen vermoorden. Ze gaven haar de tijd tot eind februari aangezien toen G.(...) V.(...) officieel begon als burgemeester. Ze probeerde een klacht in te dienen maar de politie wou deze niet neerschrijven omdat het niet gericht was tegen de guerrilla. Uw partner nam rond die periode de beslissing om ook te vertrekken uit Colombia en diende haar ontslag in op 12 februari 2024. Samen met haar kind vertrok ze op die dag naar haar moeder. Op 18 februari 2024 vertrok ze uit Colombia en op 19 februari 2024 kwam ze aan in België. Jullie dienden samen een verzoek in om internationale bescherming op 14 maart 2024.

Bij terugkeer naar Colombia vrezden jullie dat leden van La Oficina jullie zullen vermoorden."

Ter ondersteuning van uw verzoek leggen jullie volgende documenten neer:

Jullie beide paspoorten en identiteitskaarten

Certificaten van jullie opleidingen en werk en arbeidscontracten

Documenten van de Slachtoffereenheid over ontheemding

Zeven dreigbrieven

Verschillende artikels en facebookberichten over de situatie in Tuluà

o U verstuurde na het persoonlijk onderhoud twee mails op 19 en 21 december 2024 met jullie vliegtickets en een kopie van bijlage 26 van uw partner D.(...) R.(...) G.(...).

B. Motivering

U maakt géén elementen kenbaar waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken. Het CGVS stelt evenmin dergelijke noden vast. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend.

Wat de argumentatie betreft aangaande het feit dat u noch de Vluchtelingenstatus, noch de status van subsidiaire bescherming op basis van artikel 48/4, §2, van de Vreemdelingenwet toegekend wordt, verwijst het CGVS eveneens naar de motivering in de beslissing waarin uw partner de vluchtelingenstatus en ook de status van subsidiaire bescherming geweigerd wordt. Uw asielmotieven zijn immers volledig gebaseerd op de asielmotieven van uw partner en bijgevolg wordt aan u identiek dezelfde status toegekend. Het CGVS verwijst nogmaals naar de beslissing van uw partner die u hieronder kunt lezen:

"U maakt géén elementen kenbaar waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken. Het CGVS stelt evenmin dergelijke noden vast. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend.

Uw asielaanvraag is niet aannemelijk omwille van onderstaande redenen:

Jullie kunnen niet aannemelijk maken dat jullie politiek actief waren en meehielpen aan de kiescampagne van G.(...) V.(...)

- Er is geen enkel bewijs of ondersteunend document dat jullie ooit politiek actief waren of hulp boden aan de kiescampagne van G.(...) V.(...). Zo zouden jullie uitgenodigd zijn op privévergaderingen met

raadsleden en leiders, zijn er afspraken gemaakt over jullie taken als vrijwilligers, hebben jullie logistieke hulp geboden en in het openbaar affiches opgehangen etc. (CGVS, p. 10,19; CGVS vrouw, p.11). U bent naar drie vergaderingen geweest in juli en augustus, en uw partner is vanaf maart maandelijks naar zo een vergadering geweest. Dat er van dit alles **geen enkel bewijs** is (berichten over het materiaal of transport, andere communicatie, foto's, facturen etc.), is niet aannemelijk. Jullie verklaring voor het ontbreken van bewijsmateriaal is dat het een volledig verborgen campagne was. Alles gebeurde in het geheim waardoor er geen foto's mochten genomen worden (CGVS, p.10,18,19,23; CGVS vrouw p.15). Ten eerste staan er op G.(...) V.(...)’ facebookpagina veel foto's van momenten waarop hij met mensen in gesprek gaat, vergaderingen organiseert en presentaties doet (document 3 Blauwe map). Het blijkt dus uit deze foto's dat niet alles van de campagne in het geheim werd gedaan. Ten tweede is het voeren van een verkiezingscampagne een complexe zaak en is het onmogelijk dat hier geen enkel bewijs van zou bestaan, zeker wanneer jullie meehielpen met de logistiek ervan. Ten derde verklaart uw partner dat de campagne is begonnen met een publieke vergadering op een open plaats in Tuluá, waarop werd besloten wie er allemaal op de kieslijst zou staan (CGVS vrouw, p.15). Dat staat natuurlijk haaks op de door u beweerde geheimhouding.

- Zelfs indien zou worden aangenomen dat de campagne van V.(...) in het striktste geheim georganiseerd werd zou het niet geloofwaardig zijn dat jullie werden uitgenodigd op de privévergaderingen. Jullie waren immers geen lid van de partij (CGVS, p.19; CGVS vrouw, p.15), en bijgevolg buitenstaanders. Jullie zouden omwille van persoonlijke banden met E.(...) A.(...) naar de vergaderingen mogen, maar ook dit kunnen jullie niet aannemelijk maken (zie onder).

- Jullie verklaringen over deze vergaderingen en jullie politieke activiteiten zijn heel beperkt, vaag en blijven algemeen. U zou geluisterd hebben naar al de ideeën en gesproken hebben met anderen zodat de campagne “verder gezet ging worden” (CGVS, p.12,18-19). U zegt eerst dat u zich bezig hield met de logistiek (CGVS, p.20), maar zegt daar al snel bij “Er was niet veel logistiek.” (CGVS, p.23). Uw partner zou ook geholpen hebben met de logistiek op de vergaderingen. Gevraagd om uit te leggen wat dat precies inhield komt ze niet verder dan mensen op de juiste plaats zetten tijdens de vergadering, affiches verdelen en spreken met mensen (CGVS, p.11,14). Ze zou ook affiches hebben ophangen op openbare plaatsen (CGVS vrouw, p. 14). Van personen die maanden lang deze campagne ondersteunden en logistieke hulp gaven, mag echter redelijk verwacht worden dat hierover meer gedetailleerde verklaringen kunnen gegeven worden. Dat jullie heel algemeen blijven en weinig details geven, getuigt niet van doorleefdheid en doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van jullie politieke ondersteuning aan de campagne.

- Bovendien is er ook een tegenstrijdigheid in uw verklaringen over deze vergaderingen die jullie zouden hebben bijgewoond. Eerst zegt u dat de hele campagne in het geheim gebeurde en dat er nooit politie aanwezig was (CGVS, p.19). Later zegt u dat er op die vergaderingen ook politie aanwezig was (CGVS, p.24). Zo een tegenstrijdigheid doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw aanwezigheid op deze vergaderingen.

U maakt niet aannemelijk dat u G.(...) V.(...)en E.(...) A.(...) goed kende.

- Jullie leggen **geen enkel bewijs neer** waaruit blijkt dat jullie G.(...) V.(...)en E.(...) A.(...) persoonlijk kenden. Dit is niet aannemelijk aangezien u zegt heel goed bevriend te zijn met V.(...)(CGVS, p.18; CGV vrouw, p.15) en wekelijks zou gesproken hebben met Ávila die u op de hoogte hield van alles en u ook informeerde over de vergaderingen (CGVS, p.11,19). Dat jullie geen enkel bewijs kunnen voorleggen dat dit staft, is niet aannemelijk.

- Ook hier kan er enkel gekeken worden naar jullie verklaringen, die in dit geval heel beperkt zijn. Zo verwijst u telkens maar naar één en hetzelfde gesprek met E.(...) waarin hij u zou gezegd hebben te vluchten (CGVS, p.10,11,12,22). U zou echter een of twee-wekelijks met elkaar gesproken hebben, toch blijft u hier algemeen en vaag over en mag er redelijk verwacht worden dat u meer details kan geven indien u werkelijk goede vrienden was en wekelijks sprak over deze blijkbaar zeer risicovolle campagne (CGVS, p.19).

Het is ongeloofwaardig dat jullie vanaf september 2023 meerdere keren bedreigd zijn geweest.

- Er is **geen enkel bewijs** van de door jullie beweerde vervolgingsfeiten. Het enige bewijsstuk dat jullie neerleggen zijn zeven dreigbrieven van verschillende groeperingen zoals Aguila Negra, La Oficina de Tuluá, MAGO. Twee daarvan zouden jullie persoonlijk in jullie brievenbus gehad hebben (stukken 2 en 3), de rest daarvan vonden jullie op het internet. Deze brieven werden echter aan alle bewoners van Tuluá gegeven en zijn niet persoonlijk gericht naar jullie. U zegt ook zelf dat u niet werd bedreigd met brieven (CGVS, p.8-9; CGVS vrouw, p.18).

Aangezien er geen enkel bewijsstuk is voor jullie persoonlijk beweerde vervolgingsfeiten, kan er enkel gekeken worden naar jullie verklaringen, maar deze zijn niet aannemelijk en tegenstrijdig.

- Het is niet aannemelijk dat ze constant zouden gedreigd hebben u te vermoorden, maar u telkens lieten gaan en niets deden. Bovendien zouden ze geweten hebben waar u woonde en werkte, maar zijn ze u nooit op deze plaatsen komen zoeken toen u nog in Colombia was. Ook familieleden of vrienden zijn nooit benaderd geweest door hen, terwijl La Oficina ook hun informatie zou gehad hebben (CGVS, p.11,12,13; CGVS vrouw, p.19). Uw partner bleef voor haar vertrek een week bij haar moeder in Quinchia, daar had ze geen problemen. Zelf verklaart ze ook dat La Oficina nooit bij haar moeder zou komen om jullie te zoeken (CGVS, p.19). Ook na jullie vertrek hebben jullie niets meer gehoord dat La Oficina nog op zoek zou zijn naar jullie (CGVS vrouw, p.11,13, 19).

- Het is niet aannemelijk dat de bedreigingen enkel geuit werden tegen u persoonlijk, en niet tegen uw partner, aangezien jullie beiden zouden meegewerkt hebben aan de kiescampagne. Uw partner zou zelfs naar meer vergaderingen dan u geweest zijn en had dus meer kans om gezien te worden als een medestander van G.(...) V.(...) en zijn partij (CGVS vrouw, p.11). La Oficina zou weten dat jullie sympathisanten en logistieke helpers waren van de campagne van G.(...) V.(...) aangezien jullie aanwezig waren op een vergadering midden maart 2023, toen ze de raadsleden gingen verkieszen (CGVS vrouw, p.15). U was echter alleen maar aanwezig op drie geheime vergaderingen op de finca van V.(...) rond juli en augustus (CGVS vrouw, p.11), waardoor het niet aannemelijk is dat ze u zouden linken aan de campagne van G.(...) V.(...). Ze zouden eerder uw partner linken die wel aanwezig was tijdens die publieke bijeenkomst, maar jullie verklaren beiden dat de bedreigingen in de eerste plaats op u gericht waren. Gevraagd waarom uw partner niet eerst persoonlijk werd bedreigd, verklaart u dat dat was omdat u rechtstreeks naar G.(...) V.(...) ging en zei wat er aan de hand was (CGVS, p.16). Later verklaarde u echter dat u nooit persoonlijk met V.(...) praatte (CGVS, p.22). Deze tegenstrijdige verklaring zorgt er mee voor dat uw uitleg waarom eerst enkel u bedreigd werd, niet aannemelijk is.

- Het is niet aannemelijk dat uw partner eind december bij jullie thuis werd benaderd door leden van La Oficinadie naar u vroegen, maar dat ze gewoon buiten bleven staan aan de deur en niet het huis controleerden of u er al dan niet was (CGVS vrouw, p.10).

- Jullie legden **tegenstrijdige** verklaren af over twee essentiële gebeurtenissen. De eerste gebeurtenis gaat over een ingeslagen raam midden september 2023. U zegt dat u toen thuis was, maar de daders niet had gezien (CGVS, p.13,16,24). U verklaart dat er geen andere momenten waren waarop leden van La Oficina naar uw huis kwamen toen u thuis was (CGVS, p.13). Uw partner zegt echter dat ze wel degelijk naar jullie huis zijn gekomen en u persoonlijk bedreigd zouden hebben toen (CGVS vrouw, p. 9,17). Dat jullie over zo een belangrijk vervolgingsfeit tegenstrijdige verklaringen afleggen, doet afbreuk aan de geloofwaardigheid ervan. Indien uw raam werkelijk werd ingeslagen, wat niet is aangetoond, kan u bovendien niet aantonen dat dit door leden van La Oficina gebeurde en dit persoonlijk naar u gericht was. De tweede gebeurtenis waar jullie verklaringen elkaar tegenspreken is de al dan niet gebeurde aanslag op een vergadering van G.(...) V.(...) op zijn finca waar jullie beiden aanwezig waren. U zegt dat er daar een aanslag plaatsvond en dat er door geweerschoten van leden van La Oficina er een brand ontstond (CGVS, p.14,17-18,24-25). Uw partner zegt hier echter niets over; alle vergaderingen konden veilig doorgaan (CGVS vrouw, p.12). Pas wanneer ze geconfronteerd wordt met uw antwoord zegt ze dat er ooit een schietincident kon geweest zijn, maar dat ze het zich niet meer kan herinneren (CGVS vrouw, p.17). Het is redelijk frappant dat zo een gebeurtenis niet onthouden zou worden.

- Het is niet aannemelijk dat u maar zo weinig details kan geven over de beweerde vervolgingsfeiten ondanks dat u ontelbaar keren zou zijn bedreigd en ook uw partner bij jullie thuis doodsb bedreigingen zou ontvangen hebben (CGVS, p.11-13; CGVS vrouw, p.10). Er mag verwacht worden dat indien jullie werkelijk met de dood werden bedreigd op straat of in jullie huis (in het geval van uw partner), dat jullie daar specifieke en eenduidig over kunnen zijn, hetgeen ontbreekt in jullie verklaringen. Jullie kregen verschillende keren de kans om extra details te geven en situaties uit te leggen, maar jullie verklaringen blijven vaag en algemeen (CGVS, p.10,11,12,13,14; CGVS vrouw, p.9,10,14).

- Het is niet aannemelijk dat u vanaf september 2023 bijna om de twee dagen werd bedreigd, en dit maandenlang, maar pas vertrok op 7 december 2023 (CGVS, p.24). Bovendien dient u pas een verzoek in om internationale bescherming op 7 maart 2024, drie maanden na uw aankomst hier. Dit stelt vragen bij de vrees die u koesterde. Ook uw partner vertrok pas op 18 februari 2024, terwijl zij ook bedreigingen ondervond vanaf september 2023 (CGVS, p.14; CGVS vrouw, p.10).

Het is niet aannemelijk dat wanneer de bedreigingen startten in september 2023, u geen doorgedreven pogingen deed om hulp of bescherming in te roepen

- Het is niet aannemelijk dat jullie tijdens jullie logistieke werk voor de partij nooit veiligheidsmaatregelen zouden genomen hebben of dat de partij jullie hierin niet ondersteunde (CGVS, p.22; CGVS vrouw, p.16-17). Zo plakten jullie affiches op in het openbaar (CGVS vrouw, p.11) en praatten jullie met mensen (CGVS, p.18-19). Jullie werden vroeger al eens bedreigd geweest naar aanleiding van jullie logistieke hulp op de nationale staking in 2021 en waren op de hoogte van de bedreigingen die geuit werden naar sympathisanten van de conservatieve partij van V.(...)(CGVS, p.11,22,23) Dat jullie dan helemaal niets deden om jullie zelf tijdens dit werk te beschermen, is opmerkelijk en niet aannemelijk.

- U zou naar aanleiding van de bedreigingen gaan praten zijn met G.(...) V.(...)(CGVS, p.17,19), maar later geeft u toe dat u eigenlijk nooit gepraat heeft met hem (CGVS, p.22) of met de conservatieve partij over jullie problemen. Jullie zeggen dat iedereen op de hoogte was van al die bedreigingen en dat jullie daarom niets zeiden (CGVS, p.23). Bovendien zou de partij enkel haar kandidaten kunnen beschermen en zou ze niets doen voor jullie (CGVS vrouw, p.9). Dit gebrek aan reactie op ernstige bedreigingen is weinig realistisch. U zou wel raad gevraagd hebben aan E.(...) Avila maar hij zou gezegd hebben dat u het zelf zou moeten bekijken en beter zou vertrekken (CGVS, p.11,22). Het is niet aannemelijk dat een raadslid dat pleitte voor meer veiligheid dit als enige antwoord zou zeggen tegen vrienden en vrijwilligers van de partij.

- Het is niet aannemelijk dat jullie nooit een klacht neerlegden toen jullie beiden bedreigd werden in Colombia. U zou pas na uw vertrek en toen uw partner bedreigingen kreeg haar hebben gezegd een klacht neer te leggen. Deze klacht zou niet neergeschreven geweest zijn omdat het niet gericht was tegen de guerrilla (CGVS, p.11,14,18,; CGVS vrouw, p.9,10,16). Er mag redelijk verwacht worden dat jullie zich niet zo snel zouden neerleggen hierbij en naar andere instanties zouden gaan waaronder de Personeria, Procuradoria of hulp vragen bij een advocaat. Maar jullie ondernamen geen andere pogingen om hulp of bescherming te krijgen (CGVS, p.18; CGVS vrouw, p.16). Bovendien is het niet aannemelijk dat jullie dit niet zouden laten weten aan G.(...) V.(...)of anderen van de partij. Indien de politie jullie klacht niet zou opgeschreven hebben omwille van deze reden, zou dit betekenen dat jullie oneerlijk werden behandeld omwille van politieke redenen. Hier zouden G.(...) V.(...)en de conservatieve partij natuurlijk de nodige belangstelling voor hebben gehad. Dat jullie hen op geen enkel moment hierover hebben ingelicht, is niet aannemelijk.

Uit bovenstaande vaststellingen volgt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een gegronde vrees voor vervolging heeft zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie noch dat u een reëel risico op ernstige schade loopt zoals bepaald in artikel 48/4 §2 a) of b) van de Vreemdelingenwet.

Jullie neergelegde documenten kunnen deze beslissing niet ombuigen.

- Jullie paspoorten en identiteitskaarten tonen jullie identiteit en nationaliteit aan, hetgeen niet betwist wordt door het CGVS (stuk 5).

- Certificaten van jullie opleidingen en arbeidscontracten van jullie werk zijn niet relevant voor jullie verzoek om internationale bescherming (stuk 6 en 7)

- Tijdens het onderhoud verwees u ook naar twee Facebook-pagina's van Pacto Historico Juvenil en JuventudHumana Bogota en naar een YouTube-video van G.(...) V.(...). Deze facebookpagina's en de video gaan niet over uw beweerde vervolgingsfeiten en kunnen de beslissing niet ombuigen (stuk 8).

- De documenten van de Slachtoffereenheid over ontheemding tonen louter aan dat jullie zich registreerden als slachtoffer van gedwongen verplaatsing en dat jullie verhuisden in 1999 en 2000 omwille van een conflict in Colombia (stuk 1). Ze tonen de door jullie beweerde feiten en vluchtaanleiding niet aan, en kunnen de beoordeling niet ombuigen.

- De zeven dreigbrieven werden hierboven al besproken (stuk 2).

- Jullie legden ook verschillende artikels en facebookberichten neer over de situatie in Tuluà (stuk 4). Deze gaanechter over de algemene problematiek en niet over jullie persoonlijke problemen.

- U verstuurde na het persoonlijk onderhoud twee mails op 19 en 21 december 2024 met jullie vliegtickets en een kopie van bijlage 26 van uw partner D.(...) R.(...) G.(...)(stuk 9). Ook deze kunnen de beoordeling niet ombuigen.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in Colombia het afgelopen decennium opmerkelijk verbeterd is. De veiligheidspolitiek die gevoerd werd door president Uribe en voortgezet werd door president Santos heeft zijn vruchten afgeworpen. Colombia werd een veiliger land. De rebellengroeperingen (FARC-EP en ELN) werden naar de rurale gebieden in de periferie van Colombia verdreven en de paramilitairen werden ontwapend. Op 30 november 2016 werd het vredesakkoord dat werd afgesloten met de FARC-EP geratificeerd door het Colombiaanse congres. Dit vredesbestand had een spectaculaire daling van het geweld gericht tegen burgers tot gevolg. Het aantal burgerslachtoffers bereikte eind 2016 het laagste niveau in 42 jaar en tot op heden wordt er nog steeds vooruitgang geboekt wat betreft de implementatie van dit vredesakkoord.

Ondanks het vredesakkoord en de sterke daling van het geweld bleef het intern gewapend conflict onder president Duque (2018-2022) in bepaalde regio's voortduren. Zo blijkt uit de beschikbare informatie dat de gebieden die voorheen aan het FARC-EP toebehoorden ingepalmd worden door andere groeperingen, zoals het ELN, dissidenten van de FARC-EP, maar ook door de georganiseerde misdaad. Ook de activiteiten van de opvolgers van de paramilitaire groeperingen zouden sinds de ondertekening van het vredesakkoord opnieuw uitgebreid zijn. Sinds 2020 is er een toename in de versnippering van gewapende groeperingen en georganiseerde misdadagroepen. Hierdoor komt het vaker tot conflicten tussen deze verschillende groepen die meer territoriale controle over strategische gebieden willen. De pandemie heeft deze situatie nog verder versterkt.

In augustus 2022 kwam de linkse president Gustavo Petro aan de macht. Hij beloofde sterk in te zetten op de uitvoering van het vredesakkoord en nieuwe vredesonderhandelingen op te starten met alle gewapende groeperingen. Op 30 augustus 2022 diende hij zijn Paz Total (Totale Vrede) in bij het Congres. Het doel ervan is om via het onderhandelen van gelijktijdige wapenstilstanden met verschillende gewapende en criminele groeperingen, en vervolgens via het verlenen van gerechtelijke amnestie en andere voordelen, een permanente ontwapening en een verbetering van de veiligheidssituatie in Colombia te bekomen. Dit werd goedgekeurd door het Congres. Eind 2022 startten de onderhandelingen met acht verschillende soorten gewapende groeperingen. Het gaat allereerst om de twee rebellengroeperingen, het ELN en de EMC. Daarnaast vatte de regering gesprekken aan met de andere gewapende groeperingen zoals onder meer de Clan del Golfo. Met het ELN bereikten de Colombiaanse autoriteiten in 2023 de meeste vooruitgang.

Zowel uit de "UNHCR International Protection Considerations with Regard to People Fleeing Colombia" van augustus 2023, beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/64cb691c4.html> als uit de COI Focus Colombia: veiligheidssituatie van 20 november 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_colombia_veiligheidssituatie_20231120.pdf of <https://www.cgvs.be/nl> als uit de EUAA: Colombia Country Focus van december 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_12_EUAA_COI_Report_Colombia_Country_focus.pdf blijkt duidelijk dat het geweldsniveau, de aard van het geweld en de impact van het geweld in Colombia regionaal erg verschillend zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren de veiligheidssituatie in Colombia. Uit de beschikbare informatie blijkt dat slechts een beperkt aantal departementen te kampen heeft met een gewapend conflict.

Zo is er sprake van gewapend conflict tussen de verschillende rebellengroeperingen en de opvolgers van de paramilitaire groeperingen onderling en in mindere mate ook met de Colombiaanse autoriteiten. Deze verschillende gewapende conflicten concentreren zich op het **platteland** en in afgelegen rurale gebieden in Norte de Santander, Arauca, Antioquia, Cauca, Nariño, Chocó, Putumayo, Valle del Cauca en Caquetà. Het bestaan van een gewapend conflict in deze departementen brengt echter niet automatisch een reëel risico op het lijden van ernstige schade ten gevolge van willekeurig geweld in hoofde van de burgerbevolking met zich mee. De geconsulteerde bronnen spreken van een beperkt aantal burgerslachtoffers ten gevolge van willekeurig geweld in deze regio's.

De situatie in deze departementen wordt vaak gekenmerkt door gevechten tussen gewapende groeperingen onderling en confrontaties tussen overheidstroepen en gewapende groeperingen alsook gewelddadige incidenten zoals doelgerichte moorden, bedreigingen, bloedbaden (massacres) en het gebruik van landmijnen. De bevolking wordt hierdoor blootgesteld aan geweld, afpersing, restricties van de bewegingsvrijheid, gedwongen rekrutering, confinement en illegale activiteiten. Het geweld zorgt ook voor een groot aantal intern ontheemden. Er is een toename van zowel territoriale als sociale controle van de

niet-statelijke gewapende groeperingen over bepaalde gebieden hetgeen het directe gevolg is van een afwezigheid van de staat in deze delen van het land. Echter, uit de geraadpleegde bronnen blijkt evenzeer dat de toename van controle en het daarmee gepaard gaande geweld, in de vorm van bloedbaden ('massacres'), moorden en aanvallen op sociale leiders en mensenrechtenactivisten, voornamelijk doelgericht is hetgeen geen uitstaans heeft met artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Ook **gemeenrechtelijke criminaliteit**, zoals afpersing, komt voor. Dit gemeenrechtelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Hoewel een aantal stedelijke gebieden of gemeentelijke hoofdsteden van bovenstaande departementen beïnvloed worden door bovengenoemd geweld, blijkt uit de beschikbare informatie niet dat er in de (groot)steden en overige regio's van Colombia sprake is van een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c) Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Het geweld aldaar wordt voornamelijk gepleegd in het kader van illegale praktijken en criminele (economische) activiteiten, waaronder interne afrekeningen tussen georganiseerde misdaadgroepen, ontvoeringen, drugshandel en afpersingen. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld gevisieerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in Colombia is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

Het CGVS erkent dat de situatie in Colombia problematisch is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie van de verzoeker, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. De Commissaris-generaal beschikt echter over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na een grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er geen zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in Colombia een reëel risico lopen om slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken."

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel voeren verzoekende partijen de schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden (hierna: het EVRM) en van de beginselen van behoorlijk bestuur en meer bepaald van de materiële motiveringsverplichting en de zorgvuldigheidsplicht.

2.2. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partijen in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan om welke redenen verzoekende partijen al dan niet voldoen aan de criteria zoals bepaald in artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

2.3. In navolging van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kan de Raad verzoekende partijen evenmin als vluchtelingen erkennen of hen de subsidiaire beschermingsstatus toekennen.

Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen stelde terecht in hoofde van verzoekende partijen:

"Uw asielrelaas is niet aannemelijk omwille van onderstaande redenen:

Jullie kunnen niet aannemelijk maken dat jullie politiek actief waren en meehielpen aan de kiescampagne van

- Er is **geen enkel bewijs of ondersteunend document dat jullie ooit politiek actief waren of hulp boden aan de kiescampagne van G.(...) V.(...)**. Zo zouden jullie uitgenodigd zijn op privévergaderingen met raadsleden en leiders, zijn er afspraken gemaakt over jullie taken als vrijwilligers, hebben jullie logistieke hulp geboden en in het openbaar affiches opgehangen etc. (CGVS, p. 10,19; CGVS vrouw, p.11). U bent naar drie vergaderingen geweest in juli en augustus, en uw partner is vanaf maart maandelijks naar zo een vergadering geweest. Dat er van dit alles **geen enkel bewijs** is (berichten over het materiaal of transport, andere communicatie, foto's, facturen etc.), is niet aannemelijk. Jullie verklaring voor het ontbreken van bewijsmateriaal is dat het een volledig verborgen campagne was. Alles gebeurde in het geheim waardoor er geen foto's mochten genomen worden (CGVS, p.10,18,19,23; CGVS vrouw p.15). Ten eerste staan er op G.(...) V.(...)' facebookpagina veel foto's van momenten waarop hij met mensen in gesprek gaat, vergaderingen organiseert en presentaties doet (document 3 Blauwe map). Het blijkt dus uit deze foto's dat niet alles van de campagne in het geheim werd gedaan. Ten tweede is het voeren van een verkiezingscampagne een complexe zaak en is het onmogelijk dat hier geen enkel bewijs van zou bestaan, zeker wanneer jullie meehielpen met de logistiek ervan. Ten derde verklaart uw partner dat de campagne is begonnen met een publieke vergadering op een open plaats in Tulua, waarop werd besloten wie er allemaal op de kieslijst zou staan (CGVS vrouw, p.15). Dat staat natuurlijk haaks op de door u beweerde geheimhouding.

- Zelfs indien zou worden aangenomen dat de campagne van V.(...) in het striktste geheim georganiseerd werd zou het niet geloofwaardig zijn dat jullie werden uitgenodigd op de privévergaderingen. Jullie waren immers geen lid van de partij (CGVS, p.19; CGVS vrouw, p.15), en bijgevolg buitenstaanders. Jullie zouden omwille van persoonlijke banden met E.(...) A.(...) naar de vergaderingen mogen, maar ook dit kunnen jullie niet aannemelijk maken (zie onder).

- Jullie verklaringen over deze vergaderingen en jullie politieke activiteiten zijn heel beperkt, vaag en blijven algemeen. U zou geluisterd hebben naar al de ideeën en gesproken hebben met anderen zodat de campagne "verder gezet ging worden" (CGVS, p.12,18-19). U zegt eerst dat u zich bezig hield met de logistiek (CGVS, p.20), maar zegt daar al snel bij "Er was niet veel logistiek." (CGVS, p.23). Uw partner zou ook geholpen hebben met de logistiek op de vergaderingen. Gevraagd om uit te leggen wat dat precies inhield komt ze niet verder dan mensen op de juiste plaats zetten tijdens de vergadering, affiches verdelen en spreken met mensen (CGVS, p.11,14). Ze zou ook affiches hebben ophangen op openbare plaatsen (CGVS vrouw, p. 14). Van personen die maanden lang deze campagne ondersteunden en logistieke hulp gaven, mag echter redelijk verwacht worden dat hierover meer gedetailleerde verklaringen kunnen gegeven worden. Dat jullie heel algemeen blijven en weinig details geven, getuigt niet van doorleefdheid en doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van jullie politieke ondersteuning aan de campagne.

- Bovendien is er ook een tegenstrijdigheid in uw verklaringen over deze vergaderingen die jullie zouden hebben bijgewoond. Eerst zegt u dat de hele campagne in het geheim gebeurde en dat er nooit politiek aanwezig was (CGVS, p.19). Later zegt u dat er op die vergaderingen ook politiek aanwezig was (CGVS, p.24). Zo een tegenstrijdigheid doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw aanwezigheid op deze vergaderingen.

U maakt niet aannemelijk dat u G.(...) V.(...) en E.(...) A.(...) goed kende.

- Jullie leggen **geen enkel bewijs neer** waaruit blijkt dat jullie G.(...) V.(...) en E.(...) A.(...) persoonlijk kenden. Dit is niet aannemelijk aangezien u zegt heel goed bevriend te zijn met V.(...)(CGVS, p.18; CGV vrouw, p.15) en wekelijks zou gesproken hebben met Ávila die u op de hoogte hield van alles en u ook informeerde over de vergaderingen (CGVS, p.11,19). Dat jullie geen enkel bewijs kunnen voorleggen dat dit staft, is niet aannemelijk.

- Ook hier kan er enkel gekeken worden naar jullie verklaringen, die in dit geval heel beperkt zijn. Zo verwijst u telkens maar naar één en hetzelfde gesprek met waarin hij u zou gezegd hebben te vluchten (CGVS, p.10,11,12,22). U zou echter een of twee-wekelijks met elkaar gesproken hebben, toch blijft u hier algemeen en vaag over en mag er redelijk verwacht worden dat u meer details kan geven indien u werkelijk goede vrienden was en wekelijks sprak over deze blijkbaar zeer risicovolle campagne (CGVS, p.19).

Het is ongeloofwaardig dat jullie vanaf september 2023 meerdere keren bedreigd zijn geweest.

- Er is **geen enkel bewijs** van de door jullie beweerde vervolgingsfeiten. Het enige bewijsstuk dat jullie neerleggen zijn zeven dreigbrieven van verschillende groeperingen zoals Aguilas Negra, La Oficina de Tulua,

MAGO. Twee daarvan zouden jullie persoonlijk in jullie brievenbus gehad hebben (stukken 2 en 3), de rest daarvan vonden jullie op het internet. Deze brieven werden echter aan alle bewoners van Tuluà gegeven en zijn niet persoonlijk gericht naar jullie. U zegt ook zelf dat u niet werd bedreigd met brieven (CGVS, p.8-9; CGVS vrouw, p.18).

Aangezien er geen enkel bewijsstuk is voor jullie persoonlijk beweerde vervolgingsfeiten, kan er enkel gekeken worden naar jullie verklaringen, maar deze zijn niet aannemelijk en tegenstrijdig.

- Het is niet aannemelijk dat ze constant zouden gedreigd hebben u te vermoorden, maar u telkens lieten gaan niets deden. Bovendien zouden ze geweten hebben waar u woonde en werkte, maar zijn ze u nooit op deze plaatsen komen zoeken toen u nog in Colombia was. Ook familieleden of vrienden zijn nooit benaderd geweest door hen, terwijl La Oficina ook hun informatie zou gehad hebben (CGVS, p.11,12,13; CGVS vrouw, p.19). Uw partner bleef voor haar vertrek een week bij haar moeder in Quinchia, daar had ze geen problemen. Zelf verklaart ze ook dat La Oficina nooit bij haar moeder zou komen om jullie te zoeken (CGVS, p.19). Ook na jullie vertrek hebben jullie niets meer gehoord dat La Oficina nog op zoek zou zijn naar jullie (CGVS vrouw, p.11,13, 19).

- Het is niet aannemelijk dat de bedreigingen enkel geuit werden tegen u persoonlijk, en niet tegen uw partner, aangezien jullie beiden zouden meegewerkt hebben aan de kiescampagne. Uw partner zou zelfs naar meer vergaderingen dan u geweest zijn en had dus meer kans om gezien te worden als een medestander van G.(...) V.(...) en zijn partij (CGVS vrouw, p.11). La Oficina zou weten dat jullie sympathisanten en logistieke helpers waren van de campagne van G.(...) V.(...) aangezien jullie aanwezig waren op een vergadering midden maart 2023, toen ze de raadsleden gingen verkiezen (CGVS vrouw, p.15). U was echter alleen maar aanwezig op drie geheime vergaderingen op de finca van V.(...) rond juli en augustus (CGVS vrouw, p.11), waardoor het niet aannemelijk is dat ze u zouden linken aan de campagne van G.(...) V.(...). Ze zouden eerder uw partner linken die wel aanwezig was tijdens die publieke bijeenkomst, maar jullie verklaren beiden dat de bedreigingen in de eerste plaats op u gericht waren. Gevraagd waarom uw partner niet eerst persoonlijk werd bedreigd, verklaart u dat dat was omdat u rechtstreeks naar G.(...) V.(...) ging en zei wat er aan de hand was (CGVS, p.16). Later verklaarde u echter dat u nooit persoonlijk met V.(...) praatte (CGVS, p.22). Deze tegenstrijdige verklaring zorgt er mee voor dat uw uitleg waarom eerst enkel u bedreigd werd, niet aannemelijk is.

- Het is niet aannemelijk dat uw partner eind december bij jullie thuis werd benaderd door leden van La Oficina die naar u vroegen, maar dat ze gewoon buiten bleven staan aan de deur en niet het huis controleerden of u er al dan niet was (CGVS vrouw, p.10).

- Jullie legden **tegenstrijdige** verklaren af over twee essentiële gebeurtenissen. De eerste gebeurtenis gaat over een ingeslagen raam midden september 2023. U zegt dat u toen thuis was, maar de daders niet had gezien (CGVS, p.13,16,24). U verklaart dat er geen andere momenten waren waarop leden van La Oficina naar uw huis kwamen toen u thuis was (CGVS, p.13). Uw partner zegt echter dat ze wel degelijk naar jullie huis zijn gekomen en u persoonlijk bedreigd zouden hebben toen (CGVS vrouw, p. 9,17). Dat jullie over zo een belangrijk vervolgingsfeit tegenstrijdige verklaringen afleggen, doet afbreuk aan de geloofwaardigheid ervan. Indien uw raam werkelijk werd ingeslagen, wat niet is aangetoond, kan u bovendien niet aantonen dat dit door leden van La Oficina gebeurde en dit persoonlijk naar u gericht was. De tweede gebeurtenis waar jullie verklaringen elkaar tegenspreken is de al dan niet gebeurde aanslag op een vergadering van G.(...) V.(...) op zijn finca waar jullie beiden aanwezig waren. U zegt dat er daar een aanslag plaatsvond en dat er door geweerschoten van leden van La Oficina er een brand ontstond (CGVS, p.14,17-18,24-25). Uw partner zegt hier echter niets over; alle vergaderingen konden veilig doorgaan (CGVS vrouw, p.12). Pas wanneer ze geconfronteerd wordt met uw antwoord zegt ze dat er ooit een schietincident kon geweest zijn, maar dat ze het zich niet meer kan herinneren (CGVS vrouw, p.17). Het is redelijk frappant dat zo een gebeurtenis niet onthouden zou worden.

- Het is niet aannemelijk dat u maar zo weinig details kan geven over de beweerde vervolgingsfeiten ondanks dat u ontelbaar keren zou zijn bedreigd en ook uw partner bij jullie thuis doodsb bedreigingen zou ontvangen hebben (CGVS, p.11-13; CGVS vrouw, p.10). Er mag verwacht worden dat indien jullie werkelijk met de dood werden bedreigd op straat of in jullie huis (in het geval van uw partner), dat jullie daar specifieke en eenduidig over kunnen zijn, hetgeen ontbreekt in jullie verklaringen. Jullie kregen verschillende keren de kans om extra details te geven en situaties uit te leggen, maar jullie verklaringen blijven vaag en algemeen (CGVS, p.10,11,12,13,14; CGVS vrouw, p.9,10,14).

- Het is niet aannemelijk dat u vanaf september 2023 bijna om de twee dagen werd bedreigd, en dit maandenlang, maar pas vertrok op 7 december 2023 (CGVS, p.24). Bovendien dient u pas een verzoek in om internationale bescherming op 7 maart 2024, drie maanden na uw aankomst hier. Dit stelt vragen bij de

vrees die u koesterde. Ook uw partner vertrok pas op 18 februari 2024, terwijl zij ook bedreigingen ondervond vanaf september 2023 (CGVS, p.14; CGVS vrouw, p.10).

Het is niet aannemelijk dat wanneer de bedreigingen startten in september 2023, u geen doorgedreven pogingen deed om hulp of bescherming in te roepen

- Het is niet aannemelijk dat jullie tijdens jullie logistieke werk voor de partij nooit veiligheidsmaatregelen zouden genomen hebben of dat de partij jullie hierin niet ondersteunde (CGVS, p.22; CGVS vrouw, p.16-17). Zo plakten jullie affiches op in het openbaar (CGVS vrouw, p.11) en praatten jullie met mensen (CGVS, p.18-19). Jullie werden vroeger al eens bedreigd geweest naar aanleiding van jullie logistieke hulp op de nationale staking in 2021 en waren op de hoogte van de bedreigingen die geuit werden naar sympathisanten van de conservatieve partij van V.(...)(CGVS, p.11,22,23) Dat jullie dan helemaal niets deden om jullie zelf tijdens dit werk te beschermen, is opmerkelijk en niet aannemelijk.

- U zou naar aanleiding van de bedreigingen gaan praten zijn met G.(...) V.(...)(CGVS, p.17,19), maar later geeft u toe dat u eigenlijk nooit gepraat heeft met hem (CGVS, p.22) of met de conservatieve partij over jullie problemen. Jullie zeggen dat iedereen op de hoogte was van al die bedreigingen en dat jullie daarom niets zeiden (CGVS, p.23). Bovendien zou de partij enkel haar kandidaten kunnen beschermen en zou ze niets doen voor jullie (CGVS vrouw, p.9). Dit gebrek aan reactie op ernstige bedreigingen is weinig realistisch. U zou wel raad gevraagd hebben aan E.(...) Avila maar hij zou gezegd hebben dat u het zelf zou moeten bekijken en beter zou vertrekken (CGVS, p.11,22). Het is niet aannemelijk dat een raadslid dat pleitte voor meer veiligheid dit als enige antwoord zou zeggen tegen vrienden en vrijwilligers van de partij.

- Het is niet aannemelijk dat jullie nooit een klacht neerlegden toen jullie beiden bedreigd werden in Colombia. U zou pas na uw vertrek en toen uw partner bedreigingen kreeg haar hebben gezegd een klacht neer te leggen. Deze klacht zou niet neergeschreven geweest zijn omdat het niet gericht was tegen de guerrilla (CGVS, p.11,14,18,; CGVS vrouw, p.9,10,16). Er mag redelijk verwacht worden dat jullie zich niet zo snel zouden neerleggen hierbij en naar andere instanties zouden gaan waaronder de Personeria, Procuradoria of hulp vragen bij een advocaat. Maar jullie ondernamen geen andere pogingen om hulp of bescherming te krijgen (CGVS, p.18; CGVS vrouw, p.16). Bovendien is het niet aannemelijk dat jullie dit niet zouden laten weten aan G.(...) V.(...)of anderen van de partij. Indien de politie jullie klacht niet zou opgeschreven hebben omwille van deze reden, zou dit betekenen dat jullie oneerlijk werden behandeld omwille van politieke redenen. Hier zouden G.(...) V.(...)en de conservatieve partij natuurlijk de nodige belangstelling voor hebben gehad. Dat jullie hen op geen enkel moment hierover hebben ingelicht, is niet aannemelijk.

Uit bovenstaande vaststellingen volgt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een gegronde vrees voor vervolging heeft zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie noch dat u een reëel risico op ernstige schade loopt zoals bepaald in artikel 48/4 §2 a) of b) van de Vreemdelingenwet.

Jullie neergelegde documenten kunnen deze beslissing niet ombuigen.

- Jullie paspoorten en identiteitskaarten tonen jullie identiteit en nationaliteit aan, hetgeen niet betwist wordt door het CGVS (stuk 5).

- Certificaten van jullie opleidingen en arbeidscontracten van jullie werk zijn niet relevant voor jullie verzoek om internationale bescherming (stuk 6 en 7)

- Tijdens het onderhoud verwees u ook naar twee Facebook-pagina's van Pacto Historico Juvenil en Juventud Humana Bogota en naar een YouTube-video van G.(...) V.(...). Deze facebookpagina's en de video gaan niet over uw beweerde vervolgingsfeiten en kunnen de beslissing niet ombuigen (stuk 8).

- De documenten van de Slachtoffereenheid over ontheemding tonen louter aan dat jullie zich registreerden als slachtoffer van gedwongen verplaatsing en dat jullie verhuisden in 1999 en 2000 omwille van een conflict in Colombia (stuk 1). Ze tonen de door jullie beweerde feiten en vluchtaanleiding niet aan, en kunnen de beoordeling niet ombuigen.

- De zeven dreigbrieven werden hierboven al besproken (stuk 2).

- Jullie legden ook verschillende artikels en facebookberichten neer over de situatie in Tuluà (stuk 4). Deze gaanechter over de algemene problematiek en niet over jullie persoonlijke problemen.

- *U verstuurde na het persoonlijk onderhoud twee mails op 19 en 21 december 2024 met jullie vliegtickets en een kopie van bijlage 26 van uw partner D.(...) R.(...) G.(...)(stuk 9). Ook deze kunnen de beoordeling niet ombuigen.*”

Deze motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en worden door de Raad overgenomen.

De Raad stelt vast dat verzoekers in voorliggend verzoekschrift geen ernstige poging ondernemen om voormelde motieven, die pertinent en draagkrachtig zijn, steun vinden in het administratief dossier en op grond waarvan terecht wordt besloten dat er geen nood is aan internationale bescherming, te verklaren of te weerleggen. Het komt aan verzoekers toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waartoe zij echter geheel in gebreke blijven. Zonder in detail in te gaan op de motieven van de bestreden beslissingen, dient de Raad na lezing van het verzoekschrift immers vast te stellen dat verzoekers niet aantonen dat de motivering in de bestreden beslissingen onredelijk of ontoereikend zou zijn. Verzoekende partijen komen in wezen immers niet verder dan het louter volharden in eerder afgelegde verklaringen en het bekritisieren en tegenspreken van de gevolgtrekking door de commissaris-generaal, hetgeen echter bezwaarlijk een dienstig verweer kan worden geacht en waarmee zij dan ook niet vermogen voormelde motieven van de bestreden beslissingen te ontkrachten.

Verzoekers zijn het niet eens met de bevindingen van de bestreden beslissingen die volgens hen een vermoeden van kwade trouw scheppen en hun geloofwaardigheid ernstig in twijfel trekken. Zij wijzen erop dat zij de feiten zo nauwkeurig mogelijk hebben weergegeven en de bestreden beslissingen ten onrechte het vermoeden van goede trouw aantasten. Verzoekers benadrukken dat het een essentieel rechtsprincipe is dat kwade trouw nooit wordt vermoed, doch dient bewezen te worden. Met dergelijk algemeen betoog slagen verzoekers er niet in hun nood aan internationale bescherming aannemelijk te maken.

Uit de bestreden beslissingen blijkt duidelijk dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen steunt op verzoekers' eigen verklaringen en dat deze individueel werden beoordeeld.

De Raad brengt hierbij in herinnering dat de ongeloofwaardigheid van een vluchtrelaas niet alleen kan worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en onaannemelijke verklaringen. Noch de commissaris-generaal noch de Raad moeten bewijzen dat de aangehaalde feiten onwaar zouden zijn. Verzoekers gaan er volstrekt aan voorbij dat werd vastgesteld dat zij niet aannemelijk kunnen maken dat zij politiek actief waren en meehielpen aan een kiescampagne van G.V.. Zij legden immers geen enkel bewijs of ondersteunend document neer dat zij ooit politiek actief waren of hulp boden aan de kiescampagne van G. V.. De door verzoekers geboden verklaring hiervan kon ook niet worden weerhouden gelet op de volgende vaststellingen: *“Jullie verklaring voor het ontbreken van bewijsmateriaal is dat het een volledig verborgen campagne was. Alles gebeurde in het geheim waardoor er geen foto's mochten genomen worden (CGVS, p.10,18,19,23; CGVS vrouw p.15). Ten eerste staan er op G.(...) V.(...)' facebookpagina veel foto's van momenten waarop hij met mensen in gesprek gaat, vergaderingen organiseert en presentaties doet (document 3 Blauwe map). Het blijkt dus uit deze foto's dat niet alles van de campagne in het geheim werd gedaan. Ten tweede is het voeren van een verkiezingscampagne een complexe zaak en is het onmogelijk dat hier geen enkel bewijs van zou bestaan, zeker wanneer jullie meehielpen met de logistiek ervan. Ten derde verklaart uw partner dat de campagne is begonnen met een publieke vergadering op een open plaats in Tuluwa, waarop werd besloten wie er allemaal op de kieslijst zou staan (CGVS vrouw, p.15). Dat staat natuurlijk haaks op de door u beweerde geheimhouding. Zelfs indien zou worden aangenomen dat de campagne van V.(...) in het striktste geheim georganiseerd werd zou het niet geloofwaardig zijn dat jullie werden uitgenodigd op de privévergaderingen. Jullie waren immers geen lid van de partij (CGVS, p.19; CGVS vrouw, p.15), en bijgevolg buitenstaanders. Jullie zouden omwille van persoonlijke banden met E.(...) A.(...) naar de vergaderingen mogen, maar ook dit kunnen jullie niet aannemelijk maken (zie onder).”*

Daarnaast kon worden vastgesteld dat verzoekers' verklaringen over deze vergaderingen en hun politieke activiteiten heel beperkt, vaag en algemeen blijven. Zo werd terecht het volgende vastgesteld:

“U zou geluisterd hebben naar al de ideeën en gesproken hebben met anderen zodat de campagne “verder gezet ging worden” (CGVS, p.12,18-19). U zegt eerst dat u zich bezig hield met de logistiek (CGVS, p.20), maar zegt daar al snel bij “Er was niet veel logistiek.” (CGVS, p.23). Uw partner zou ook geholpen hebben met de logistiek op de vergaderingen. Gevraagd om uit te leggen wat dat precies inhield komt ze niet verder dan mensen op de juiste plaats zetten tijdens de vergadering, affiches verdelen en spreken met mensen (CGVS, p.11,14). Ze zou ook affiches hebben ophangen op openbare plaatsen (CGVS vrouw, p. 14). Van personen die maanden lang deze campagne ondersteunden en logistieke hulp gaven, mag echter redelijk verwacht worden dat hierover meer gedetailleerde verklaringen kunnen gegeven worden. Dat jullie heel algemeen blijven en weinig details geven, getuigt niet van doorleefdheid en doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van jullie politieke ondersteuning aan de campagne. Bovendien is er ook een tegenstrijdigheid in uw verklaringen over deze vergaderingen die jullie zouden hebben bijgewoond. Eerst zegt u dat de hele campagne in het geheim gebeurde en dat er nooit politie aanwezig was (CGVS, p.19). Later

zegt u dat er op die vergaderingen ook politie aanwezig was (CGVS, p.24). Zo een tegenstrijdigheid doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw aanwezigheid op deze vergaderingen.”

Waar verzoekers in het verzoekschrift beweren dat hun verklaringen desbetreffend zeer gedetailleerd en consistent zijn, gaan zij volstrekt voorbij aan voormelde pertinente en concrete vaststellingen hetgeen ernstig verweer is. Het betoog dat zij concrete en uitgebreide beschrijvingen van hun politieke activiteiten, bedreigingen en vertrek en specifieke data, plaatsen, personen en gebeurtenissen vermelden alsook dat er geen tegenstrijdigheden tussen hun verklaringen zijn en alle kernaspecten van hun verhaal overeenkomen, inclusief de dreigingen, hun rol in de campagne, de aanval op de boerderij en hun vlucht uit Colombia staat in schril contrast met wat hoger werd vastgesteld en vindt geen enkele steun in het administratief dossier. Ook in het verzoekschrift wordt dit niet nader toegelicht. Een dergelijk betoog kan geenszins ernstig worden genomen.

Het algemene argument dat de verklaringen tevens een logische tijdslijn volgen en een duidelijke oorzaak-gevolgrelatie: politieke activiteit, bedreigingen en vlucht aantonen, werpt hier evenmin een ander licht op voormelde pertinente en concrete vaststellingen.

Verzoeker voeren geen verweer tegen de vaststellingen dat zij niet aannemelijk maakten dat zij G. V. en E. A. goed kenden. Ook de vaststellingen desbetreffend zijn pertinent en worden voor de duidelijkheid hier hernomen:

*“Jullie leggen **geen enkel bewijs neer** waaruit blijkt dat jullie G.(...) V.(...)en E.(...) A.(...) persoonlijk kenden. Dit is niet aannemelijk aangezien u zegt heel goed bevriend te zijn met V.(...)(CGVS, p.18; CGV vrouw, p.15) en wekelijks zou gesproken hebben met Ávila die u op de hoogte hield van alles en u ook informeerde over de vergaderingen (CGVS, p.11,19). Dat jullie geen enkel bewijs kunnen voorleggen dat dit staaft, is niet aannemelijk.*

Ook hier kan er enkel gekeken worden naar jullie verklaringen, die in dit geval heel beperkt zijn. Zo verwijst u telkens maar naar één en hetzelfde gesprek met waarin hij u zou gezegd hebben te vluchten (CGVS, p.10,11,12,22). U zou echter een of twee-wekelijks met elkaar gesproken hebben, toch blijft u hier algemeen en vaag over en mag er redelijk verwacht worden dat u meer details kan geven indien u werkelijk goede vrienden was en wekelijks sprak over deze blijkbaar zeer risicovolle campagne (CGVS, p.19).”

Waar er vervolgens terecht werd vastgesteld dat het ongeloofwaardig is dat zij vanaf september 2023 meerdere keren bedreigd zijn geweest, komen verzoekers niet verder dan de algemene stelling dat er sprake is van toegenomen politiek geweld in Colombia in verkiezingsperiodes en dat de gewelddadige tactieken van La Oficina overeenkomen met hun getuigenissen, alsook dat er consistentie is tussen hun verklaringen.

Opnieuw gaan verzoekers volstrekt voorbij aan de concrete en pertinente vaststellingen, gesteund op hun eigen verklaringen die voor de duidelijkheid hier hernomen worden:

“Het is ongeloofwaardig dat jullie vanaf september 2023 meerdere keren bedreigd zijn geweest.

- *Er is **geen enkel bewijs** van de door jullie beweerde vervolgingsfeiten. Het enige bewijsstuk dat jullie neerleggen zijn zeven dreigbrieven van verschillende groeperingen zoals Aguilas Negra, La Oficina de Tulua, MAGO. Twee daarvan zouden jullie persoonlijk in jullie brievenbus gehad hebben (stukken 2 en 3), de rest daarvan vonden jullie op het internet. Deze brieven werden echter aan alle bewoners van Tulua gegeven en zijn niet persoonlijk gericht naar jullie. U zegt ook zelf dat u niet werd bedreigd met brieven (CGVS, p.8-9; CGVS vrouw, p.18).*

Aangezien er geen enkel bewijsstuk is voor jullie persoonlijk beweerde vervolgingsfeiten, kan er enkel gekeken worden naar jullie verklaringen, maar deze zijn niet aannemelijk en tegenstrijdig.

- *Het is niet aannemelijk dat ze constant zouden gedreigd hebben u te vermoorden, maar u telkens lieten gaanen niets deden. Bovendien zouden ze geweten hebben waar u woonde en werkte, maar zijn ze u nooit op deze plaatsen komen zoeken toen u nog in Colombia was. Ook familieleden of vrienden zijn nooit benaderd geweest door hen, terwijl La Oficina ook hun informatie zou gehad hebben (CGVS, p.11,12,13; CGVS vrouw, p.19). Uw partner bleef voor haar vertrek een week bij haar moeder in Quinchia, daar had ze geen problemen. Zelf verklaart ze ook dat La Oficina nooit bij haar moeder zou komen om jullie te zoeken (CGVS, p.19). Ook na jullie vertrek hebben jullie niets meer gehoord dat La Oficina nog op zoek zou zijn naar jullie (CGVS vrouw, p.11,13, 19).*

- Het is niet aannemelijk dat de bedreigingen enkel geuit werden tegen u persoonlijk, en niet tegen uw partner, aangezien jullie beiden zouden meegewerkt hebben aan de kiescampagne. Uw partner zou zelfs naar meer vergaderingen dan u geweest zijn en had dus meer kans om gezien te worden als een medestander van G.(...) V.(...) en zijn partij (CGVS vrouw, p.11). La Oficina zou weten dat jullie sympathisanten en logistieke helpers waren van de campagne van G.(...) V.(...) aangezien jullie aanwezig waren op een vergadering midden maart 2023, toen ze de raadsleden gingen verkiezen (CGVS vrouw, p.15). U was echter alleen maar aanwezig op drie geheime vergaderingen op de finca van V.(...) rond juli en augustus (CGVS vrouw, p.11), waardoor het niet aannemelijk is dat ze u zouden linken aan de campagne van G.(...) V.(...). Ze zouden eerder uw partner linken die wel aanwezig was tijdens die publieke bijeenkomst, maar jullie verklaren beiden dat de bedreigingen in de eerste plaats op u gericht waren. Gevraagd waarom uw partner niet eerst persoonlijk werd bedreigd, verklaart u dat dat was omdat u rechtstreeks naar G.(...) V.(...) ging en zei wat er aan de hand was (CGVS, p.16). Later verklaarde u echter dat u nooit persoonlijk met V.(...) praatte (CGVS, p.22). Deze tegenstrijdige verklaring zorgt er mee voor dat uw uitleg waarom eerst enkel u bedreigd werd, niet aannemelijk is.

- Het is niet aannemelijk dat uw partner eind december bij jullie thuis werd benaderd door leden van La Oficina die naar u vroegen, maar dat ze gewoon buiten bleven staan aan de deur en niet het huis controleerden of u er al dan niet was (CGVS vrouw, p.10).

- Jullie legden **tegenstrijdige** verklaren af over twee essentiële gebeurtenissen. De eerste gebeurtenis gaat over een ingeslagen raam midden september 2023. U zegt dat u toen thuis was, maar de ouders niet had gezien (CGVS, p.13,16,24). U verklaart dat er geen andere momenten waren waarop leden van La Oficina naar uw huis kwamen toen u thuis was (CGVS, p.13). Uw partner zegt echter dat ze wel degelijk naar jullie huis zijn gekomen en u persoonlijk bedreigd zouden hebben toen (CGVS vrouw, p. 9,17). Dat jullie over zo een belangrijk vervolgingsfeit tegenstrijdige verklaringen afleggen, doet afbreuk aan de geloofwaardigheid ervan. Indien uw raam werkelijk werd ingeslagen, wat niet is aangetoond, kan u bovendien niet aantonen dat dit door leden van La Oficina gebeurde en dit persoonlijk naar u gericht was. De tweede gebeurtenis waar jullie verklaringen elkaar tegenspreken is de al dan niet gebeurde aanslag op een vergadering van G.(...) V.(...) op zijn finca waar jullie beiden aanwezig waren. U zegt dat er daar een aanslag plaatsvond en dat er door geweerschoten van leden van La Oficina er een brand ontstond (CGVS, p.14,17-18,24-25). Uw partner zegt hier echter niets over; alle vergaderingen konden veilig doorgaan (CGVS vrouw, p.12). Pas wanneer ze geconfronteerd wordt met uw antwoord zegt ze dat er ooit een schietincident kon geweest zijn, maar dat ze het zich niet meer kan herinneren (CGVS vrouw, p.17). Het is redelijk frappant dat zo een gebeurtenis niet onthouden zou worden.

- Het is niet aannemelijk dat u maar zo weinig details kan geven over de beweerde vervolgingsfeiten ondanks dat u ontelbaar keren zou zijn bedreigd en ook uw partner bij jullie thuis doodsb bedreigingen zou ontvangen hebben (CGVS, p.11-13; CGVS vrouw, p.10). Er mag verwacht worden dat indien jullie werkelijk met de dood werden bedreigd op straat of in jullie huis (in het geval van uw partner), dat jullie daar specifieke en eenduidig over kunnen zijn, hetgeen ontbreekt in jullie verklaringen. Jullie kregen verschillende keren de kans om extra details te geven en situaties uit te leggen, maar jullie verklaringen blijven vaag en algemeen (CGVS, p.10,11,12,13,14; CGVS vrouw, p.9,10,14).

- Het is niet aannemelijk dat u vanaf september 2023 bijna om de twee dagen werd bedreigd, en dit maandenlang, maar pas vertrok op 7 december 2023 (CGVS, p.24). Bovendien dient u pas een verzoek in om internationale bescherming op 7 maart 2024, drie maanden na uw aankomst hier. Dit stelt vragen bij de vrees die u koesterde. Ook uw partner vertrok pas op 18 februari 2024, terwijl zij ook bedreigingen ondervond vanaf september 2023 (CGVS, p.14; CGVS vrouw, p.10)."

Zoals terecht werd vastgesteld is er geen enkel bewijsstuk van de persoonlijk beweerde vervolgingsfeiten. Derhalve wordt gekeken naar verzoekers' verklaringen dienaangaande en kon gelet op wat voorafgaat worden vastgesteld dat deze geheel niet aannemelijk en zelfs tegenstrijdig zijn.

Het is de Raad niet duidelijk op basis van welke elementen verzoekers thans kunnen beweren dat er consistentie is in hun verklaringen. Dit wordt door verzoekers niet nader toegelicht in het verzoekschrift. Het louter verwijzen naar toegenomen politieke geweld in Colombia in verkiezingsperiodes en dat de gewelddadige tactieken van La Oficina overeenkomen met hun getuigenissen werpt geen enkel ander licht op voormelde concrete vaststellingen en waaruit terecht blijkt dat er aan hun verklaringen geen enkel geloof kan worden gehecht.

Bovendien stelde het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen terecht vast dat het niet aannemelijk is dat verzoekers geen doorgedreven pogingen deden om hulp of bescherming in te roepen. Desbetreffend werd terecht vastgesteld dat:

“Het is niet aannemelijk dat jullie tijdens jullie logistieke werk voor de partij nooit veiligheidsmaatregelen zouden genomen hebben of dat de partij jullie hierin niet ondersteunde (CGVS, p.22; CGVS vrouw, p.16-17). Zo plakten jullie affiches op in het openbaar (CGVS vrouw, p.11) en praatten jullie met mensen (CGVS, p.18-19). Jullie werden vroeger al eens bedreigd geweest naar aanleiding van jullie logistieke hulp op de nationale staking in 2021 en waren op de hoogte van de bedreigingen die geuit werden naar sympathisanten van de conservatieve partij van V.(...)(CGVS, p.11,22,23) Dat jullie dan helemaal niets deden om jullie zelf tijdens dit werk te beschermen, is opmerkelijk en niet aannemelijk.

U zou naar aanleiding van de bedreigingen gaan praten zijn met G.(...) V.(...)(CGVS, p.17,19), maar later geeft u toe dat u eigenlijk nooit gepraat heeft met hem (CGVS, p.22) of met de conservatieve partij over jullie problemen. Jullie zeggen dat iedereen op de hoogte was van al die bedreigingen en dat jullie daarom niets zeiden (CGVS, p.23). Bovendien zou de partij enkel haar kandidaten kunnen beschermen en zou ze niets doen voor jullie (CGVS vrouw, p.9). Dit gebrek aan reactie op ernstige bedreigingen is weinig realistisch. U zou wel raad gevraagd hebben aan E.(...) Avila maar hij zou gezegd hebben dat u het zelf zou moeten bekijken en beter zou vertrekken (CGVS, p.11,22). Het is niet aannemelijk dat een raadslid dat pleitte voor meer veiligheid dit als enige antwoord zou zeggen tegen vrienden en vrijwilligers van de partij.

Het is niet aannemelijk dat jullie nooit een klacht neerlegden toen jullie beiden bedreigd werden in Colombia. U zou pas na uw vertrek en toen uw partner bedreigingen kreeg haar hebben gezegd een klacht neer te leggen. Deze klacht zou niet neergeschreven geweest zijn omdat het niet gericht was tegen de guerrilla (CGVS, p.11,14,18,; CGVS vrouw, p.9,10,16). Er mag redelijk verwacht worden dat jullie zich niet zo snel zouden neerleggen hierbij en naar andere instanties zouden gaan waaronder de Personeria, Procuradoria of hulp vragen bij een advocaat. Maar jullie ondernamen geen andere pogingen om hulp of bescherming te krijgen (CGVS, p.18; CGVS vrouw, p.16). Bovendien is het niet aannemelijk dat jullie dit niet zouden laten weten aan G.(...) V.(...)of anderen van de partij. Indien de politie jullie klacht niet zou opgeschreven hebben omwille van deze reden, zou dit betekenen dat jullie oneerlijk werden behandeld omwille van politieke redenen. Hier zouden G.(...) V.(...)en de conservatieve partij natuurlijk de nodige belangstelling voor hebben gehad. Dat jullie hen op geen enkel moment hierover hebben ingelicht, is niet aannemelijk.”

Met het argument dat de politie weigerde bescherming te bieden omdat het niet om een guerrillagroep ging, waardoor wordt aangetoond dat ze geen bescherming konden krijgen in Colombia, wat hun situatie nog gevaarlijker maakte en waardoor de verzoekers kwetsbaar blijven, gaan verzoekers wederom niet in op de concrete en pertinente vaststellingen desbetreffend.

In navolging van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen is tevens de Raad van mening dat er redelijkerwijs verwacht mag worden dat verzoekers zich niet zo snel zouden neerleggen hierbij en naar andere instanties zouden gaan. Ook de Raad acht het verder niet aannemelijk dat verzoekers dit niet zouden laten weten aan G. V. of anderen van de partij. Indien de politie de klacht niet zou opgeschreven hebben omwille van deze reden, zou dit betekenen dat zij oneerlijk werden behandeld omwille van politieke redenen, waarvoor G.V. en de conservatieve partij de nodige belangstelling zouden hebben gehad. De vaststelling dat verzoekers hen op geen enkel moment hierover hebben ingelicht, is dan ook niet aannemelijk. Het algemene betoog dat verzoekers de autoriteiten niet vertrouwden en geloofden dat aangifte doen geen zin had, kan dan ook geen valabele verschoning vormen.

Het verwijzen naar algemene informatie en algemene beweringen over criminele groeperingen en de autoriteiten volstaat niet om aan te tonen dat verzoekers in hun land van herkomst werkelijk worden bedreigd en vervolgd of dat er wat hen betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoekers blijven hierover in gebreke.

De Raad leest in de beschikbare landeninformatie dat er vragen rijzen omtrent de effectiviteit van de Colombiaanse overheidsbescherming. De Raad benadrukt in dezen dat de bescherming die de nationale overheid biedt doeltreffend moet zijn. Ze hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden; het volstaat dat redelijke maatregelen zijn genomen. De overheid heeft de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in.

Hoewel het rechtssysteem in Colombia blijft kampen met corruptie en het vertrouwen in justitie laag is en de Fiscalia er bijvoorbeeld veelal niet in slaagt om alle ingediende klachten te vervolgen en alle daders veroordeeld te krijgen, blijkt uit de beschikbare landeninformatie (UNHCR, *“International Protection Considerations with Regard to People Fleeing Colombia”*, August 2023, p. 34-35; EUAA, *“Colombia Country*

Focus” van december 2022, p. 127-139) niet dat er sprake is van een systematisch falen of structurele ontoereikendheid in overheidsbescherming, laat staan dat elke overheidsbescherming totaal afwezig zou zijn. Evenmin kan blijken dat elke procedure om overheidsbescherming te verkrijgen tegen bedreiging door een gewapende groepering bij voorbaat zinloos dan wel ondoeltreffend of zelfs gevaarlijk zou zijn of dat er geen enkele overheidsbescherming toegankelijk zou zijn waarbij redelijke maatregelen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade worden getroffen. Er kan dan ook worden besloten dat het Colombiaanse rechtssysteem niet perfect is, maar ook niet theoretisch en dat kan worden aangenomen dat de Colombiaanse overheden in het algemeen bescherming kunnen en willen bieden.

Door louter beperkt te citeren uit oudere informatie dan de informatie aanwezig in het administratief dossier tonen verzoekers het tegendeel niet aan. Het is overigens aan verzoekers om aannemelijk te maken dat zij in hun individuele omstandigheden geen toegang hebben tot overheidsbescherming vanwege de Colombiaanse autoriteiten, noch dat zij onwillig of onmachtig zouden zijn hen bescherming te bieden.

Verzoekers tonen bijgevolg niet aan dat zij geen toegang hadden tot doeltreffende, niet-tijdelijke bescherming vanwege de Colombiaanse autoriteiten.

Het is aan verzoekers om hun nood aan internationale bescherming aan te tonen, waarin zij gelet op geheel aan voormelde pertinente en concrete motieven in gebreke blijven.

De Raad stelt vast dat verzoekers het niet eens zijn met de beoordeling van verwerende partij van hun verzoek om internationale bescherming, doch dat zij geen concrete argumenten en elementen bijbrengen die een ander licht zouden kunnen werpen op de concrete, pertinente en omstandig uitgewerkte motieven van de bestreden beslissingen. Het komt aan de verzoekende partijen toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waartoe zij echter geheel in gebreke blijven.

Deze vaststellingen volstaan om te besluiten dat niet kan worden aangenomen dat in dezen is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet om aan de verzoekende partijen het voordeel van de twijfel toe te staan.

Voorgaande vaststellingen volstaan voor de Raad om vast te stellen dat voor verzoekers geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking kan worden genomen, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Voorts dient te worden vastgesteld dat verzoekende partijen geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantonen waaruit blijkt dat zij een reëel risico lopen op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing omdat zij specifiek wordt geïdendeerd.

De Raad wijst erop dat overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet de status van subsidiaire bescherming wordt toegekend aan een verzoeker, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade omwille van een *“ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict”*.

Hieruit volgt dat enkel wanneer een situatie wordt gekenmerkt door het bestaan van een gewapend conflict én de aanwezigheid van willekeurig geweld, er toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet (zie HvJ 30 januari 2014, C-285/12, Diakité, pt. 30; HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, Elgafaji, pt. 43)

Met betrekking tot de toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet stelt verwerende partij in haar aanvullende nota van 10 december 2025 het volgende:

“Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet kan aan een verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

In Colombia vond de afgelopen vijf decennia een gewapend conflict plaats tussen de Colombiaanse autoriteiten en verschillende rebellengroeperingen, met als belangrijkste de FARC en het ELN. Evenzeer verschenen paramilitaire groepen op het toneel. Vanaf de jaren ‘2000 konden de rebellen geleidelijk aan worden verdreven naar de periferie van het land en vond een ontwapening van de paramilitairen plaats. Er

werd bovendien op 30 november 2016 een historisch vredesakkoord ondertekend tussen de FARC en de Colombiaanse regering. Het merendeel van de FARC-strijders legde de wapens neer en kon zich geleidelijk aan re-integreren in de maatschappij.

Hoewel in de nasleep van het vredesakkoord een spectaculaire daling van het aantal burgerslachtoffers werd opgetekend, waren er op andere vlakken tekortkomingen. Zo ontstond er na de demobilisatie van de FARC een machtsvacuüm waardoor andere groeperingen voormalige FARC-gebieden konden inpalmen. Het gaat in deze om het ELN, dissidenten van de FARC, neo-paramilitairen en ook georganiseerde misdaadbendes. Deze groeperingen raakten mettertijd meer en meer versnipperd en zijn ook onderling beginnen strijden om meer territoriale controle, een dynamiek die overigens nog versterkt werd door de coronapandemie. Hun handelswijze lijkt steeds meer gedreven door puur economisch gewin uit illegale activiteiten, eerder dan de ideologische drijfveren van weleer. Dit alles zorgde voor een stijging van de geweldscijfers vanaf 2020.

Sinds het aantreden van president Petro heeft de Colombiaanse regering voorgenomen om onderhandelingen te starten met acht verschillende soorten gewapende groepen. Deze werden eind 2022 aangevat en hebben als doel gelijktijdige wapenstilstanden te bekomen en, op langere termijn, voor een permanente ontwapening en verbetering van de veiligheidssituatie te zorgen. Het plan, dat bekend staat als Paz Total (Totale Vrede), kende tot nu toe een erg grillig verloop. Er werd onder meer een staakt-het-vuren met het ELN bekomen tussen augustus 2023 en augustus 2024, maar dit werd niet verlengd en een tweede poging hiertoe mislukte. Met de EMC en de SM (twee belangrijke dissidenten van het FARC-EP) werd tevens een staakt-het-vuren bereikt dat nadien is afgesprongen. Doorheen 2024 kenden al deze groeperingen bovendien afsplitsingen binnen hun eigen rangen, die op hun beurt wel verder onderhandelden met de regering. Voor het overige werden onder Paz Total ook onderhandelingen gevoerd met stedelijke bendes, die een wisselend succes kenden. Met de Clan del Golfo, de grootste neo-paramilitaire groep in Colombia, voerde de regering vooralsnog geen vredesgesprekken al werd een eerste aanzet hiertoe wel gegeven.

Zowel uit de **EUAA Colombia Country Focus** van december 2022 (beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_12_EUAA_COI_Report_Colombia_Country_focus.pdf), de **UNHCR International Protection Considerations with Regard to People Fleeing Colombia** van augustus 2023 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/64cb691c4.html>) als de **COI Focus Colombia: veiligheidssituatie** van 10 april 2025 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_colombia_veiligheidssituatie_20250410.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt duidelijk dat het geweldsniveau, de aard van het geweld en de impact van het geweld in Colombia regionaal erg verschillend zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren de veiligheidssituatie in Colombia. De landeninformatie wijst eveneens uit dat het Paz Total-plan een wisselende impact heeft gehad.

Allereerst is het aantal confrontaties tussen de regeringstroepen en de gewapende groepen aanzienlijk gedaald. Sinds het afspringen van enkele staakt-het-vurens eind 2024 zijn dergelijke confrontaties echter weer gestegen. Wat betreft het aantal vijandelijkheden tussen gewapende groepen onderling, wordt over het algemeen een stijging vastgesteld. Aan de grondslag hiervan liggen de vele interne splitsingen alsook de concurrentiële belangen in illegale economieën. Deze verschillende gewapende conflicten concentreren zich op het **platteland** en in afgelegen rurale gebieden. Het gaat om een aantal specifieke departementen, met name Antioquia, Arauca, zuidelijk Bolívar, Caquetá, Cauca, Chocó, zuidelijk Córdoba, Guaviare, Magdalena Medio, Meta, Nariño, Norte de Santander, Putumayo, Tolima en de Pacifische regio Valle del Cauca. Een recent voorbeeld van het geweld in deze zin, zijn de aanvallen van het ELN binnen de regio Catatumbo (Norte de Santander) in januari 2025. Het bestaan van gewapend conflict in bovenstaande departementen brengt echter niet automatisch een reëel risico op het lijden van ernstige schade ten gevolge van willekeurig geweld in hoofde van de burgerbevolking met zich mee. De geconsulteerde bronnen spreken van een beperkt aantal burgerslachtoffers ten gevolge van willekeurig geweld.

Uit de voornoemde landeninformatie blijkt tevens dat het merendeel van de gewapende groepen hun grondgebied heeft kunnen uitbreiden. Het gaat opnieuw voornamelijk om plattelandszones in de hierboven vernoemde departementen en regio's. Daar waar een van de gewapende groepen een exclusieve invloed uitoefent, nemen zij bepaalde functies van de staat over en oefenen zij verregaande sociale controle uit. De plaatselijke bevolking wordt hierdoor blootgesteld aan geweld, afpersing, restricties van de bewegingsvrijheid, gedwongen rekrutering, confinement en illegale activiteiten. Er vinden ook gewelddadige incidenten plaats zoals doelgerichte moorden, bedreigingen, ontvoeringen en verdwijningen, het gebruik van landmijnen en bloedbaden (massacres). Specifieke profielen die hierbij geïdentificeerd worden zijn sociale leiders, mensenrechtenactivisten en gedemobiliseerde FARC-strijders. Uit de geraadpleegde bronnen blijkt evenwel dat de deze toename van controle en het daarmee gepaard gaande geweld voornamelijk **doelgericht** is. Aldus heeft dit geen uitstaans met artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Hoewel een aantal stedelijke gebieden of gemeentelijke hoofdsteden van bovenstaande departementen beïnvloed worden door bovengenoemd geweld, blijkt uit de beschikbare informatie niet dat er in de (groot)steden en overige regio's van Colombia sprake is van een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, §2, c) Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Het geweld aldaar wordt voornamelijk gepleegd in het kader van illegale praktijken en criminele (economische)

activiteiten, waaronder interne afrekeningen tussen georganiseerde misdaadgroepen, ontvoeringen, drugshandel en afpersingen. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat ook de slachtoffers van dit type geweld gevisieerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in Colombia is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

Het CGVS erkent dat de situatie in Colombia problematisch is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie van de verzoeker, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. De Commissarisgeneraal beschikt echter over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na een grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er geen zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in Colombia een reëel risico lopen om slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Verzoekende partij bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.”

Het wordt niet betwist dat er in Colombia een gewapend conflict is. Dit gewapend conflict spreidt zich echter niet uit over het hele land maar concentreert zich op het platteland van een aantal geografische gebieden. Er moet dus een onderscheid worden gemaakt tussen het platteland en de grootsteden. Bij de beoordeling van de nood aan bescherming van een burger dient de focus te worden gericht op de regio waar de verzoekers leven (of de regio van bestemming) en op de beoordeling of deze personen in deze regio of op de route daarheen een risico lopen in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Gelet op verzoekers' verklaringen over hun herkomst moet de veiligheidssituatie in Valle del Cauca worden beoordeeld, waar verzoekers gedurende de laatste jaren voorafgaand aan hun vertrek uit Colombia woonden. In de mate dat er sprake is van willekeurig geweld in dit departement, blijkt verder niet dat er heden sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurige geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoekers louter door hun aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Verzoekers brengen geen informatie bij waaruit het tegendeel zou kunnen blijken. Het bestaan van een gewapend conflict in Valle del Cauca brengt niet automatisch een reëel risico op het lijden van ernstige schade ten gevolge van willekeurig geweld in hoofde van de burgerbevolking met zich mee. De geconsulteerde bronnen spreken immers van een beperkt aantal burgerslachtoffers ten gevolge van willekeurig geweld in deze regio.

Bijgevolg dient te worden nagegaan of er in casu sprake is van persoonlijke omstandigheden die het risico verhogen dat verzoekers als gevolg van het in dit departement aanwezige willekeurige geweld slachtoffer wordt van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon. Verzoekers doen geen dergelijke persoonlijke omstandigheden gelden, noch kunnen deze blijken uit het rechtsplegingsdossier.

Verzoekers brengen ook geen informatie bij waaruit kan blijken dat de voormelde informatie waarop de bestreden beslissingen zijn gestoeld niet langer actueel of correct zou zijn, dan wel dat de verwerende partij hieruit de verkeerde conclusies zou hebben getrokken. Verzoekers brengen geen concrete elementen of overtuigende elementen aan die de gemaakte analyse kunnen weerleggen of in een ander daglicht kunnen stellen.

Bijgevolg tonen verzoekers niet aan dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar hun regio van herkomst en bestemming, een reëel risico lopen om slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

2.4. Waar verzoekers in het verzoekschrift verwijzen naar rechtspraak van de Raad, wijst de Raad erop dat precedentenwerking niet wordt aanvaard in het Belgische recht. De rechtspraak van de Raad betreft individuele gevallen en heeft geen precedentswaarde die bindend is. Elk verzoek om internationale bescherming dient op individuele basis en aan de hand van de hertoe in concreto aangevoerde elementen onderzocht te worden, zoals in casu geschiedt.

2.5. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoekers geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantonen.

2.6. De Raad ziet gelet op het voorgaande geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partijen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partijen worden niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 372 euro, komen ten laste van de verzoekende partijen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijf januari tweeduizend zesentwintig door:

C. DIGNEF, wvd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

R. VAN DAMME, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

C. DIGNEF